

Landsforeningen for førtidspensionister

Formand Carl-Erik Nielsen, Stengade 8, 3700 Rønne

E-mail: carle@nielsen.tdcadsl.dk

landsforenings tlf.: 21 72 30 06 & hjemmeside

www.foertidspensionist.dk

Landsforeningen for Førtidspensionisters

**Evaluering / gennemgang af
eksisterende lovmateriale**

Samt

Forslag til forbedring af lovene.

Indholdsfortegnelse:

Side:	Indhold:
1	Forside
2	Indholdsfortegnelse
3	Indholdsfortegnelse
4	Præsentation af Landsforeningen for Førtidspensionister LfF
5	Samlet idegrundlag for forslag til AEVI og Social Domstol
6	Lovgennemgang: Feriepenge under sygdom
7	Bortfald af dagpenge Varighedsbegrænsning og opfølgning
8	Gensidig forsørgelse Opfølgning Revalidering Revalideringsperiode Forlængelse af revalideringsperiode Ledighedsydelse
9	Særlig ydelse Hjælp i særlige tilfælde, enkeltudgifter
10	Sygebehandling Særlig hjælp vedrørende børn Hjælp til at forsørge et barn Flytning Fleksjob
11	Fleksjob ved flytning til anden kommune Arbejdsredskaber, arbejdspladsindretning m.v. Selvstændig erhvervsdrivende Tilskud til hjælpemidler m.m.
12	Befordring Tilskud til udgifter til hjælpemidler Tilskud til udgifter til introduktion ved ansættelse Borgerens ret til at rejse pensionsdag Afgørelsesgrundlag
13	Ægtefælleafhængighed / Samleverafhængighed
14	Forhøjelse
15	Aldersdiskriminering ved førtidspension
16	Helbredstillæg Pensionstillæg
17	Nedsættelse Folkepension Årlig fastsættelse, omregning, bortfald, tilbagebetaling. Formue
18	Beløb og regulering Klageadgang Finansiering Vurdere arbejdsevne
19	Ressourceprofil Beskrivelse, udvikling og vurdering af ressourcer
20	Personlig hjælp m.v. Afløsning / aflastning Tilbud om hjælp Genoptræning
21	Kvalitetsstandarder Afgørelser om tildeling af personlig hjælp

22	Dækning af nødvendige merudgifter
	Hjælpe midler
23	Individuel befording
	Inhabilitet
	Partens aktindsigt
24	Udsættelse af sagen
	De Sociale Nævn
25	Den Sociale Ankestyrelse
	Sammensætning
	Afgørelser i de enkelte sager
	Afgørelse med udvidet votering
	Beslutninger om at behandle de sociale nævns afgørelser m.v.
26	Bilag 1: Arbejdsevnevurderingsinstitution AEVI
27	Bilag 1: Arbejdsevnevurderingsinstitution AEVI fortsat
28	Bilag 2: Social Domstol

Præsentation af:

Landsforeningen for Førtidspensionister

Landsforeningen er hovedorganisation for alle medlemmer af tilsluttede lokalforeninger i Danmark.

Hver tilsluttet Lokalforening vælger en person fra deres bestyrelse til at repræsentere dem i Landsforeningen. Desuden vælger hver lokalforening også en suppleant til repræsentanten, således en anden kan tage over ved sygdom.

Alle lokalforeningers repræsentanter udgør bestyrelsen i Landsforeningen. Dermed er der ligestillet indflydelse.

Landsforeningens formand og kasserer vælges direkte på landsmøde af alle foreningernes medlemmer. Disse to poster er skiftevis på valg.

Ved landsmøde har hver lokalforening 5 stemmer, uanset hvor mange der møder op. Såfremt en lokalforening kun kan stille med 1 medlem, så kan deltageren stemme via fuldmagt for hele lokalforeningen.

Alt arbejdet i foreningerne udføres af frivillige og er ulønnet

Alle medlemmer er fra grupperne:

Langtidssyge
Langtidssyge der er overgået til Kontanthjælp.
Revalidender.
Fleksjobbere
Førtidspensionister

Vi rummer alle handicapgrupper og vores medlemmer repræsenterer alle landets befolkningsgrupper, heriblandt også folk med anden etnisk baggrund, med fokus på, at komme videre med et godt og positivt liv, når man har fået konstateret en sygdom. Det er meget vigtigt, at arbejde med og fokusere på de værdier, det enkelte menneske besidder – også selvom dette menneske ikke mere er i stand til at arbejde – eller kun kan arbejde på nedsat tid.

Vores daglige arbejde i lokalforeningerne består af, vejledning både personligt og telefonisk. Gå med vores medlemmer til møder hos kommune, læge og andre myndigheder, hvor vores medlemmer har brug for en bisidder. Hjælper vores medlemmer med at forfatte breve i forbindelse med pensionssager m.m.

Desuden hjælper vi vores medlemmer med, at forstå indholdet af breve fra offentlige myndigheder.

Vi arbejder på, at opbygge et socialt netværk, til støtte for hele målgruppen og deres familier. Vi arbejder også især med særlige tiltag rettet mod vores målgruppe der har hjemmeboende børn. Heriblandt har planer om at oprette feriekoloni for denne gruppe.

Vi arbejder på, at påvirke lovgivningen, så den bliver rimelig, retfærdig og forståelig. Samtidige forsøger vi, at fremme en mere ensartet sagsbehandling, således der ikke er forskel på, i hvilken kommune man bor.

Vi mener, at det er os, der lever med lovene i praksis, dermed er vi også de eneste, der kan fortælle om, hvordan de virker.

Evaluering: Forslag til hvordan man kan fremme sagsgangen i det sociale sagsbehandlingssystem.

Baggrunden for forslaget er, at det nuværende sagsbehandlings system har en helt uacceptabel lang sagsbehandlingstid, som er med til at gøre Borgeren mere syg med de heraf følgende psykiske problemer, og endnu flere læge/sygehusbesøg samt et ofte meget større medicinforbrug.

Landsforeningen for Førtidspensionister (LfF) ser også, at det går ud over familierne, når Borgerens økonomiske og sociale fremtid i årevis står uvis.

LfF mener at vores forslag vil kunne holde sammen på de familier, som ellers ville blive splittet.

LfF ser også, at der er en meget uensartet fortolkning af lovgivningen i landets kommuner, dette kan afhjælpes ved vores forslag om en Arbejdsevnevurderingsinstitution (AEVI) jfr. bilag 1, der, som en uafhængig instans, laver arbejdsevnevurderingen, herved undgår man, at det er lægekonsulenter og/eller arbejdsprøvningsinstitutioner samt kassetækning, som kommer til at afgøre Borgerens fremtid.

Hvis det bliver konkluderet at borgeren kan arbejde X antal timer, skal der også være foretaget en vurdering af om Borgeren kan hjælpes med en uddannelse, på Borgerens vilkår. Der skal også være specialister, som kan sætte job på det, som kommer fra førstnævnte fagpersonale.

Ovennævnte institution foreslås placeret i Regionsregi. Med tilknytning til et sygehus, da vi foreslår, at man ved start på AEVI får status som indlagt, for der igennem at kunne få en hurtigere udredning på de evt. helbredsrelaterede barrierer.

LfF vil i forbindelse med at Borgeren skal arbejdsprøves foreslå, at der bliver lavet en form for erhvervspraktik med et overskueligt forløb på max. 14. dage. Dette vil give både arbejdsgiveren og Borgeren mulighed for at se hinanden an, og samtidig vil arbejdsgiveren få en mulighed for at opleve, hvad det er for en gruppe mennesker, som stiller sig til rådighed og dermed også være med til at fjerne barriere og fordomme hos arbejdsgiveren.

Borgeren vil have den fordel, i forhold til tidligere, at kunne prøve flere arbejdspladser i et overskueligt tidsforløb.

LfF foreslår, at der bliver mulighed for at ansætte fleksjobansøgere som voksenlærlinge, samt lave merituddannelser, som er målrettet behovet på arbejdsmarkedet, hvor der er flaskehalse.

Når Borgeren har gået sygemeldt i mere end et halvt år, foreslår LfF at kommunen henviser til AEVI for en endelig afklaring.

Samtidig med visitationen til AEVI skal Borgeren have en ydelse som svarer til dagpenge indtil Borgeren er endelig afklaret. Det vil sige at Borgeren er enten påbegyndt Fleksjob, revalidering eller er tilkendt førtidspension.

Intentionen med AEVI er, at Borgeren skal kunne bedømmes inden for max. 2 mdr. og derefter sendes videre til kommunen, som så kun skal udmønte den afgørelse, som kommer fra AEVI og dette inden for 1. måned.

Retssikkerheden foreslås bedret ved, at der bliver oprettet en permanent Social domstol på Byrets niveau. Samtidig foreslår LfF at Ankestyrelsen ikke mere fungerer som sidste ankeinstans, da det efter vores opfattelse ikke er en reel ankeinstans, idet der bliver frasorteret sager administrativt, som så i sagens natur ikke bliver afprøvet som en anke.

Alt dette som er foreslået, har det formål at Borgeren får en hurtig uvildig, saglig, faglig og lovmæssig afklaring på deres tilværelse og at Borgeren får det som lovgivningen foreskriver uden unødige tidsspilde.

Bekendtgørelse af lov om arbejdsløshedsforsikring m.v. LBK nr. 708 af 13/08/2003 (Gældende)

Vedr.:

Feriepenge under sygdom.

Nuværende lov	Landsforeningens forslag
<p>Kapitel 11 b Feriedagpenge § 75 h. Et medlem optjener ret til ferie med feriedagpenge på grundlag af perioder, hvorunder arbejdsløsheds-kassen har udbetalt ydelser til medlemmet. Udbetaling af efterløn giver dog ikke ret til feriedagpenge.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Et medlem optjener endvidere ret til ferie med feriedagpenge på grundlag af perioder, for hvilke medlemmet har fået udbetalt</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) dagpenge fra kommunen i henhold til lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel, men ikke har optjent ret til ferie med feriegodtgørelse eller løn, 2) voksenuddannelsesstøtte i henhold til lov om statens voksenuddannelsesstøtte eller 3) ydelser, der efter regler fastsat af direktøren for Arbejdsdirektoratet, kan sidestilles med de i stk. 1 og de under nr. 1 og 2 nævnte ydelser. <p><i>Stk. 3.</i> For et medlem, der er optaget i arbejdsløsheds-kassen på grundlag af gennemførelse af en erhvervs-mæssig uddannelse, jf. § 41, stk. 1, nr. 3, litra b, gælder følgende:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Er optagelsen sket i perioden 2. maj til og med 31. juli i et ferieår, har medlemmet ret til 15 dage med feriedagpenge i såvel det pågældende som det følgende ferieår. 2) Er optagelsen sket i perioden 1. august til og med 31. december i et ferieår, har medlemmet ret til 10 dage med feriedagpenge i det pågældende ferieår og 15 dage med feriedagpenge i det følgende ferieår. 3) Er optagelsen sket i perioden 1. januar til og med 1. maj i et ferieår, har medlemmet ret til 5 dage med feriedagpenge i det pågældende ferieår og 15 dage med feriedagpenge i det følgende ferieår. 4) Der sker fradrag i antallet af dage med ret til feriedagpenge i et ferieår efter nr. 1-3, i det omfang medlemmet til brug for samme ferieår har optjent ret til ferie med feriegodtgørelse eller løn. <p><i>Stk. 4.</i> Retten til feriedagpenge er betinget af, at medlemmet på ferietidspunktet</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) er i et arbejdsforhold som lønmodtager eller er ledigt, 2) ville have dagpenget i tilfælde af ledighed og 3) har afholdt sin optjente ferie med feriegodtgørelse eller løn. <p><i>Stk. 5.</i> Uanset bestemmelsen i stk. 4, nr. 1, kan ledige medlemmer, der deltager i uddannelse og modtager aktiveringsydelse efter denne lov, godtgørelse efter lov om godtgørelse ved deltagelse i erhvervsrettet voksen- og efteruddannelse eller voksenuddannelsesstøtte efter lov om statens voksenuddannelsesstøtte, i stedet for disse ydelser vælge at få udbetalt optjente feriedagpenge under uddannelsesinstitutionens ferielukning og lignende.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Beregning af feriedagpenget efter stk. 1 sker således, at et medlem, der i hele optjeningsåret har modtaget ydelser svarende til dagpenge ved fuld ledighed, vil optjene ret til 25 dage med feriedagpenge. I øvrige tilfælde sker der en forholds-mæssig beregning.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Nærmere regler om feriedagpenge, herunder om beregning af feriedagpenget, feriedagpengenes størrelse, lediges underretning til Arbejdsformidlingen om tidspunktet for feriens afholdelse og kommunens medvirken efter stk. 2, fastsættes af direktøren for Arbejdsdirektoratet efter forhandling med Beskæftigelsesrådet. Endvidere fastsætter beskæftigelsesministeren efter forhandling med undervisningsministeren regler om indberetning til arbejdsløsheds-kasserne fra de myndigheder, der varetager udbetalingen af voksenuddannelsesstøtten.</p>	<p>Kapitel 11 b § 75h stk. 4: Det er uhensigtsmæssigt, at skrive under på ferie som langtidssyg – da man dermed bliver raskmeldt jf. Kapitel 11 b § 75h stk. 4 og som følge deraf skal starte forfra i sygedagpengesystemet med henblik på en evt. revalidering, fleksjob eller førtidspension. Eller i værste fald ender i kontanthjælps-systemet.</p>

Bekendtgørelse af lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel LBK nr. 1047 af 28/10/2004 (Gældende)

Vedr.:

Bortfald af dagpenge

Varighedsbegrænsning og opfølgning

Nuværende lov	Landsforeningens forslag
---------------	--------------------------

<p><i>Bortfald af dagpenge</i></p> <p>§ 8. Retten til dagpenge bortfalder,</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) så længe den sikrede mod lægens opfordring hertil nægter at lade sig indlægge på sygehus eller at modtage nødvendig lægebehandling eller mod lægens eller kommunens opfordring at deltage i hensigtsmæssig optræning for at genvinde arbejdsevnen, 2) hvis den sikrede ved sin adfærd forhæler helbredelsen, eller 3) hvis den sikrede uden rimelig grund undlader at medvirke ved kommunens opfølgning, jf. § 24, stk. 1-3. <p><i>Stk. 2.</i> Retten til dagpenge bortfalder endvidere, så længe den sikrede ikke opfylder sin pligt til anmeldelse af eller dokumentation for fraværet, jf. §§ 6, 7 og 10, stk. 4. Dette gælder dog ikke, hvis der foreligger en fyldstgørende begrundelse for, at den sikrede ikke har opfyldt kravet, eller for dagpenge fra arbejdsgiveren, hvis denne ikke hurtigst muligt gør indsigelse mod for sen anmeldelse eller mod dokumentationens form eller forsinkelser.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om udbetaling af dagpenge fra kommunen ved for sen anmeldelse og ved for sen eller manglende dokumentation, når særlige grunde taler derfor.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Retten til dagpenge fra arbejdsgiveren bortfalder,</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) hvis lønmodtageren har pådraget sig sygdommen ved forsæt eller grov uagtsomhed, 2) hvis lønmodtageren har fortiet helbredsoplysninger, der har væsentlig betydning for ansættelsesforholdet, herunder for arbejdsgiverens mulighed for ved aftale at kunne opnå refusion for dagpenge til lønmodtageren, jf. § 28, og 3) under strejke eller lockout. <p><i>Stk. 5.</i> Retten til dagpenge fra en arbejdsgiver bortfalder, hvis lønmodtageren har pådraget sig sygdommen under tjeneste, som er omfattet af lov om erstatning til skadelidte værnepligtige m.fl.</p>	<p>Bortfald af dagpenge</p> <p>§ 8</p> <p>Vi anser, at det er uhensigtsmæssigt, at borgeren kan tvinges til en behandling, der kan medføre en risiko for en forværring.</p> <p>Lægelig eller medicinsk behandling: Vi mener, at baggrund for behandling skal være en fælles afgørelse mellem patient og egen læge.</p>
<p><i>Varighedsbegrænsning og opfølgning</i></p> <p>§ 22. Udbetalingen af dagpenge ophører, når der er udbetalt dagpenge eller løn under sygdom for mere end 52 uger i de 18 forudgående kalendermåneder, medmindre</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) det anses for overvejende sandsynligt, at revalidering vil blive iværksat, 2) det anses for nødvendigt at gennemføre arbejdsprøvning eller andre afklarende foranstaltninger med henblik på at klarlægge den sikredes arbejdsevne, således at dagpengeperioden forlænges i op til 2 gange 13 uger, 3) den sikrede er under eller venter på lægebehandling, som må antages inden for en kortere tid at kunne genskabe arbejdsdygtigheden, 4) der er rejst sag om ret til erstatning efter lov om sikring mod følger af arbejdsskade, eller 5) der er påbegyndt en sag om førtidspension, eller 6) særlige omstændigheder i øvrigt taler derfor. <p><i>Stk. 2.</i> Beskæftigelsesministeren fastsætter nærmere regler om forlængelse af dagpengeperioden.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ved beregningen af dagpengeperioder efter stk. 1 medregnes ikke de dage, for hvilke der er udbetalt dagpenge eller løn</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) fra arbejdsgiveren eller kommunen i de første 2 uger af fraværperioden ved sygdom eller 2) i anledning af graviditet, barsel eller adoption efter kapitel 7. <p><i>Stk. 4.</i> Hvis dagpengeretten er opbrugt under en sammenhængende sygeperiode på 52 uger, er det en betingelse for fornyet udbetaling, at den sikrede godtgør arbejdsdygtighed i mindst 13 uger efter dagpengerettens ophør.</p>	<p>Varighedsbegrænsning og opfølgning</p> <p>§ 22: Vores erfaring viser, at kommunerne ikke overholder gældende lovgivning – og ej heller bruger den.</p> <p>Vi synes, at kapitel 10 (§ 22 - § 24) dækker glimrende og lovteksten er udmærket, men at det er relevant, at der kommer en indskærpelse af loven overfor kommunerne.</p> <p>Hvis kommunerne bliver underkendt af ankesystemet skal de genoptage de ydelser borgeren er blevet frataget, og i øvrigt udbetale med tilbagevirkende kraft.</p>

Bekendtgørelse af lov om aktiv socialpolitik LBK. nr. 709 af 13/08/2003 (Gældende)

Vedr.:

Gensidig forsørgelse

Opfølgning

Revalidering

Revalideringsperioden

Forlængelse af revalideringsperioden

Ledighedsydelse

Særlig ydelse

Hjælp i særlige tilfælde

Enkeltudgifter

Sygebehandling m.v.

Særlig hjælp vedrørende børn Flytning

Nuværende lov	Landsforeningens forslag
<p>§ 2. Enhver mand og kvinde har i forhold til det offentlige ansvar for at forsørge sig selv, sin ægtefælle og sine børn under 18 år.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ansvaret for at forsørge en ægtefælle ophører ved separation eller skilsmisse.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ansvaret for at forsørge et barn ophører, hvis barnet selv har ansvar for at forsørge en ægtefælle eller et barn.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Kommunen giver uafhængigt af forældrenes forsørgelsesansvar hjælp til en gravid datter under 18 år til dækning af de behov, der er en følge af graviditeten.</p>	<p>Afgørelse skal være efter en individuel sagsbehandling –</p> <p>§ 2 Vi foreslår, at ethvert individ i forhold til det offentlige har ansvaret for at forsørge sig selv og sine børn under 18 år.</p> <p>På denne måde sikres selvforsørgelse.</p>
<p><i>Opfølgning</i></p> <p>§ 10. Kommunen skal løbende følge sager efter denne lov for at sikre sig, at betingelserne for at give hjælp fortsat er opfyldt. Samtidig skal kommunen være opmærksom på, om der er grundlag for at yde andre former for hjælp.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Kommunen skal foretage opfølgning på en sag efter stk. 1 senest 3 måneder efter første henvendelse eller senest 3 måneder efter, at sagen har været vurderet efter kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Herefter skal opfølgning ske senest 3 måneder efter, at sagen sidst har været vurderet, eller der er lavet en opfølgning i kontaktføløbet, jf. kapitel 7 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.</p> <p><i>Stk. 3.</i> I sager efter kapitel 7 samt i sager om fleksjob m.v. efter kapitel 13 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats skal kommunen foretage opfølgning senest 6 måneder efter, at ydelsen eller tilskuddet er udbetalt første gang. Tilsvarende gælder i sager, hvor personer, der er omfattet af § 2, nr. 6, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, får tilbud om ansættelse med løntilskud efter kapitel 12 i samme lov. Herefter skal opfølgningen ske senest 12 måneder efter, at sagen sidst har været vurderet.</p>	<p>Opfølgning:</p> <p>§ 10: Vores erfaring viser, at kommunerne ikke følger gældende lovgivning.</p> <p>Vi synes, at lovteksten er udmærket, men at det er relevant, at der kommer en indskærpelse af loven overfor kommunerne.</p>
<p style="text-align: center;"><i>Kapitel 6 Revalidering</i></p> <p>§ 46. Revalidering er erhvervsrettede aktiviteter og økonomisk hjælp, der kan bidrage til, at en person med begrænsninger i arbejdsevnen, herunder personer, der er berettiget til ledighedsydelse og særlig ydelse, fastholdes eller kommer ind på arbejdsmarkedet, således at den pågældendes mulighed for at forsørge sig selv og sin familie forbedres. En person, der er berettiget til sådan hjælp, kaldes en revalident. Aktiviteter, som revalidenten gennemfører, før det erhvervsmæssige sigte er afklaret, kaldes forrevalidering. Det er aktiviteter med et erhvervsmodnende eller afklarende sigte for revalidenten.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Kommunen giver tilbud om revalidering, når erhvervsrettede aktiviteter efter denne eller anden lovgivning, herunder lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, ikke er tilstrækkelige til, at den pågældende kan klare sig selv.</p> <p><i>Stk. 3.</i> En revalident har ret til revalidering uden hensyn til ægtefællens indtægts- og formueforhold.</p>	<p>Revalidering:</p> <p>§ 46: Vi foreslår revalidering, omskoling, ny uddannelse til fleksjob. Da vi ikke mener, at borgeren er rustet til, at gå fra langvarig sygdom til et fleksjob. Nedsat indlæringssevne, som eks. Ordblindhed og damp symptomer m.m.</p>
<p style="text-align: center;"><i>Revalideringsperioden</i></p> <p>§ 49. Kommunen skal tilrettelægge en revalidering, herunder en forrevalidering, således at den kan gennemføres på så kort tid som muligt, og således at revalidentens behov tilgodeses. Kommunen kan højst planlægge, at revalidenten får revalideringsydelse i 5 år. Uddannelse, som indgår i en revalidering, forudsættes gennemført på den normerede uddannelsesetid. Betingelserne for forlængelse af perioden, hvor revalidenten får revalideringsydelse, fremgår af § 56.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Har revalidenten betydelige begrænsninger i arbejdsevnen, og taler revalidentens personlige forudsætninger, interesser og evner i udpræget grad for en længerevarende videregående uddannelse, kan kommunen planlægge en revalidering, hvor revalidenten får revalideringsydelse i mere end 5 år.</p>	<p>Revalideringsperioden:</p> <p>§ 49 stk. 2.: kan ændres til skal.</p>
<p style="text-align: center;"><i>Forlængelse af revalideringsperioden</i></p> <p>§ 56. Kommunen kan i forhold til den fastsatte tid forlænge den periode, som revalidenten kan få revalideringsydelse i,</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) hvis revalidenten ikke kan gennemføre jobplanen på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller andre helt specielle forhold, eller 2) hvis sygdom, pasning af syge børn eller børn med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, barsel, manglende pasningsmulighed af børn eller særlige sociale forhold midlertidigt forsinker revalidenten i at gennemføre jobplanen. 	<p>§ 56: Kommunen kan - dette ændres til skal, vi henviser i øvrigt til § 49.</p> <p>Vi mener, at det skal være en pligt for kommunen.</p> <p>Idet lovens intention er at få en ensartet sagsbehandling.</p>
<p>§ 74 b. Det er en forudsætning for udbetaling af ledighedsydelse,</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) at modtageren opfylder betingelserne for at få et fleksjob, 	<p>§ 74 b stk. 4:</p>

<p>2) at modtageren ikke har et rimeligt tilbud om ansættelse i fleksjob, 3) at modtageren tager imod et rimeligt tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller andre tilbud, der kan forbedre mulighederne for at få et arbejde, og 4) at modtageren ikke er selvforkyndt ledig efter et fleksjob. <i>Stk. 2.</i> Stk. 1, nr. 2, 3 og 4, gælder dog ikke, hvis den pågældende har en gyldig grund til ikke at udnytte sine arbejdsmuligheder, jf. § 13, stk. 3 og 4. <i>Stk. 3.</i> Opstår der tvivl om modtagerens rådighed, skal kommunen afprøve modtagerens rådighed. Dette kan ske ved tilbud efter kapitel 10 at den pågældende ikke er til rådighed for fleksjob, mister den pågældende retten til ledighedsydelse. Ledighedsydelse kan fortsat udbetales, hvis kommunen har påbegyndt behandling af en sag om pension. Ledighedsydelse kan udbetales, så længe sagen behandles. Ledighedsydelse skal tilbagebetales, hvis der senere udbetales pension for samme periode. <i>Stk. 4.</i> Afslår modtageren et rimeligt tilbud om fleksjob, kan der ikke udbetales ledighedsydelse til modtageren i 5 uger. Hvis modtageren 2. gang inden for en periode på 12 måneder afslår et rimeligt tilbud om fleksjob, mister modtageren retten til ledighedsydelse. Stk. 2 finder tilsvarende anvendelse. <i>Stk. 5.</i> En person, der efter stk. 1, nr. 4, og stk. 3 og 4, har mistet retten til ledighedsydelse, kan igen få ledighedsydelse, når den pågældende på ny opfylder kravet i § 74 a, stk. 3. <i>Stk. 6.</i> Personer, der er fyldt 60 år, kan højst modtage ledighedsydelse i sammenlagt 6 måneder og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Hvis kommunen vurderer,</p>	<p>Ordet rimeligt bygger for meget på et skøn, hvor det efterfølgende er borgeren der har bevisbyrden.</p> <p>§ 74 b stk. 6: Vi foreslår, at det følger de almindelige arbejdsmarkedsregler. Stk. 6: Desuden skal 6 mdrs. Reglen fjernes. Vi mener, at denne passus er aldersdiskriminerende.</p>
<p>§ 74 g. Det er en forudsætning for udbetaling af ledighedsydelse, 1) at personen ikke har et rimeligt tilbud om arbejde, jf. § 13, 2) at ledigheden ikke kan tilregnes personen selv, og 3) at personen tager imod et rimeligt tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller andre tilbud, der kan forbedre mulighederne for arbejde. <i>Stk. 2.</i> Personen har ikke pligt til at udnytte sine arbejdsmuligheder, hvis der foreligger et af de forhold, der er nævnt i § 13, stk. 4. <i>Stk. 3.</i> Opstår der tvivl om modtagerens rådighed, skal kommunen afprøve rådigheden. Dette kan ske ved tilbud efter kapitel 10 og 11 i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. <i>Stk. 4.</i> Afslår modtageren et rimeligt tilbud om arbejde eller et rimeligt tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats eller andet, der kan forbedre mulighederne for arbejde, kan der ikke udbetales ledighedsydelse til modtageren. <i>Stk. 5.</i> Personer, der er fyldt 60 år, kan højst modtage ledighedsydelse i sammenlagt 6 måneder.</p>	<p>§ 74 g stk. 5: Vi foreslår, at det følger de almindelige arbejdsmarkedsregler. Desuden skal 6 mdrs. Reglen fjernes. Vi mener, at denne passus er aldersdiskriminerende.</p>
<p><i>Særlig ydelse</i></p> <p>§ 74 i. Personer, der ved visitationen ikke har ret til ledighedsydelse, og som har en indtægt, der er mindre end det beløb, der ydes efter § 25, stk. 1, nr. 2, er berettiget til en særlig ydelse, mens de venter på et fleksjob. Personer under 25 år er dog kun berettiget til særlig ydelse, hvis indtægten er mindre end de beløb, der kan udbetales efter § 25, stk. 1, nr. 3 eller 4. <i>Stk. 2.</i> Ydelsen efter stk. 1 udgør forskellen mellem den pågældendes indtægt og det beløb, der ydes efter § 25, stk. 1, nr. 2. For personer under 25 år udgør ydelsen efter stk. 1 forskellen mellem den pågældendes indtægt og det beløb, der ydes efter § 25, stk. 1, nr. 3 og 4. <i>Stk. 3.</i> § 74 b finder tilsvarende anvendelse for personer, der modtager særlig ydelse. <i>Stk. 4.</i> Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om, i hvilket omfang reglerne i kapitel 4 og reglerne om tilbud i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats finder anvendelse på personer, der modtager særlig ydelse.</p>	<p>§ 74 i: Anvendes stort set ikke af kommunerne. Vi ønsker en indskærpelse vedr. anvendelse af § 74 i.</p>
<p>Kapitel 10 <i>Hjælp i særlige tilfælde</i> <i>Enkeltudgifter</i></p> <p>§ 81. Kommunen kan yde hjælp til rimeligt begrundede enkeltudgifter til en person, som har været ude for ændringer i sine forhold, hvis den pågældendes egen afholdelse af udgifterne i afgørende grad vil vanskeliggøre den pågældendes og familiens muligheder for at klare sig selv i fremtiden. Hjælpen kan normalt kun ydes, hvis udgiften er opstået som følge af behov, der ikke har kunnet forudses. Kommunen kan dog efter en konkret vurdering undtagelsesvis yde hjælp til en udgift, der har kunnet forudses, hvis afholdelsen af udgiften er af helt afgørende betydning for den pågældendes eller familiens livsførelse.</p>	<p>§ 81: kan ændres til skal.</p>

<p><i>Sygebehandling m.v.</i> § 82. Kommunen kan yde hjælp til udgifter til sygebehandling, medicin, tandbehandling eller lignende, der ikke kan dækkes efter anden lovgivning, hvis ansøgeren ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne. Der kan kun ydes hjælp, hvis behandlingen er nødvendig og helbredsmæssigt velbegrunder. Der kan kun undtagelsesvis ydes hjælp til udgifter til behandling uden for det offentlige behandlingssystem. Dette forudsætter, at der ikke er behandlingsmuligheder inden for det offentlige behandlingssystem, og at behandlingen i hvert enkelt tilfælde er lægeligt velbegrunder.</p>	<p>§ 82: kan ændres til skal.</p>
<p><i>Særlig hjælp vedrørende børn</i> § 83. Kommunen kan yde hjælp til udgifter ved udøvelse af ret til samvær med egne børn under 18 år, som ikke bor hos ansøgeren. Det er en betingelse for at yde hjælp, at ansøgeren ikke har økonomisk mulighed for at betale udgifterne. <i>Stk. 2.</i> Kommunen kan yde hjælp til rejseudgifter med henblik på kontakt til børn, der er ført til udlandet uden samtykke fra forældremyndighedens indehaver. Det er en forudsætning, at sagen er blevet anmeldt til dansk politi, og at kommunen har forelagt sagen for Udenrigsministeriet. Det er yderligere en forudsætning, at indehaveren af forældremyndigheden ikke selv har økonomisk mulighed for at betale udgiften.</p>	<p>§ 83: kan ændres til skal.</p>
<p>§ 84. Kommunen kan yde hjælp til udgifterne ved at forsørge et barn, når forældremyndigheden ved forældremyndighedsindehaverens død er tillagt en anden eller andre, der ikke har forsørgelsespligt over for barnet. Det er en betingelse, at barnets indtægter, herunder det særlige børnetilskud efter lov om børnetilskud og forskudsvis udbetaling af børnebidrag, ikke er tilstrækkelige til at dække udgifterne ved at forsørge barnet.</p>	<p>§ 84: kan ændres til skal.</p>
<p><i>Flytning</i> § 85. Kommunen kan yde hjælp til en flytning, som forbedrer ansøgerens eller familiens bolig- eller erhvervsforhold. Det er en betingelse for hjælpen, at hverken ansøgeren eller ægtefællen har økonomisk mulighed for at betale udgifterne. <i>Stk. 2.</i> Hvis flytningen sker til udlandet, er det en forudsætning for, at kommunen kan yde hjælp hertil, at ansøgeren er statsborger i eller har særlig tilknytning til vedkommende land, eller at ansøgeren er sikret varige arbejdsmuligheder i landet.</p>	<p>§ 85: kan ændres til skal</p>

Loven er overvejende god og hensigtsmæssig med ganske få undtagelser. Der henviser vi til lovtekstens megen brug af kan. Ved at ændre kan til skal, vil lovens intention om en ensartet sagsbehandling bedre kunne opfyldes. Vi mener, at det er vigtigt, at der bliver en opstramning af kommunernes overholdelse af de gældende love.

Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats Lov nr. 419 af 10.06.2003 (Gældende)

Vedr.:

Fleksjob.

Fleksjob ved flytning til anden kommune

Arbejdsredskaber, arbejdspladsindretning med videre

Selvstændig erhvervsdrivende

Tilskud til hjælpemidler m.m.

Befordringsgodtgørelse

Tilskud til udgifter til hjælpemidler

Tilskud til udgifter til introduktion ved ansættelse

<p>Nuværende lov</p>	<p>Landsforeningens forslag</p>
<p>Fleksjob m.v.: § 70. Kommunen giver tilbud om fleksjob til personer, som ikke modtager førtidspension efter lov om social pension, og som ikke kan opnå eller fastholde beskæftigelse på normale vilkår på arbejdsmarkedet. <i>Stk. 2.</i> Flexjob kan først tilbydes, når alle relevante tilbud efter denne lov samt andre foranstaltninger, herunder eventuelt forsøg på omplacering på arbejdspladsen, har været afprøvet for at bringe eller fastholde den pågældende i ordinær beskæftigelse. Undtaget herfra er tilfælde, hvor det er åbenbart formålsløst at gennemføre de nævnte</p>	<p>§ 70: kan ændres til skal. (Kommunen skal give tilbud om fleksjob. LfF anbefaler jobgaranti) Hvis jobgaranti ikke kan overholdes,</p>

<p>foranstaltninger forud for visitationen.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Kommunen skal foretage opfølgning i sager efter dette kapitel efter § 10 i lov om aktiv socialpolitik.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Beskæftigelsesministeren fastsætter i medfør af § 19, stk. 2, i lov om ansvaret for og styringen af den aktive beskæftigelsesindsats regler om krav til undersøgelse af arbejdsevne samt om sagsbehandling og fremgangsmåde i forbindelse med påbegyndelse og behandling af sager om fleksjob.</p>	<p>skal minimums ydelse være ledighedsydelse.</p>
<p>§ 73. Personer, der er ansat i fleksjob, bevarer ret til tilskuddet til fleksjob ved flytning til en anden kommune.</p>	<p>Der skal tilføjes: Såfremt personen med ret til tilskud til fleksjob flytter fra en kommune til en anden, hvor afstand til fleksjob bliver urimelig lang således, at arbejdsforholdet af denne grund må afsluttes skal personen bevare ret til ledighedsydelse. LfF anbefaler, at tilkendelse af fleksjob følger borgeren uanset bopæl.</p>
<p><i>Arbejdsredskaber, arbejdspladsindretninger m.v.</i></p> <p>§ 74. Kommunen kan give en person, der er ansat eller som skal ansættes i fleksjob, hjælp til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger samt hjælp til kortvarige kurser, når hjælpen har afgørende betydning for, at den pågældende kan fastholde eller opnå ansættelse i fleksjob. Det er endvidere en forudsætning, at arbejdsredskabet eller arbejdspladsindretningen kompenserer for den pågældendes begrænsninger i arbejdsevnen.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Kommunen giver hjælp efter stk. 1, når hjælp efter anden lovgivning ikke er tilstrækkelig til at kompensere for den pågældendes begrænsninger i arbejdsevnen.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Kommunen giver hjælp efter stk. 1 uden hensyn til ansøgerens og ægtefællens indtægts- og formueforhold.</p>	<p>§ 74: kan ændres til skal fordi det er en forudsætning, for at borgeren kan bestride det tildelte fleksjob.</p>
<p><i>Selvstændigt erhvervsdrivende</i></p> <p>§ 75. Kommunen giver tilbud om støtte i form af tilskud til personer, der driver selvstændig virksomhed som hovedbeskæftigelse, og som på grund af varige begrænsninger i arbejdsevnen har vanskeligt ved at opretholde beskæftigelsen i den selvstændige virksomhed. § 70 finder tilsvarende anvendelse.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Tilskuddet ydes afhængigt af graden af den nedsatte arbejdsevne med halvdelen eller to tredjedele af mindste overenskomstmæssige løn på det pågældende ansættelsesområde for nyansatte uden faglige kvalifikationer. På ikke overenskomstdækkede områder anvendes den overenskomstmæssige løn på sammenlignelige ansættelsesområder.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om betingelser for og beregning af tilskud til selvstændigt erhvervsdrivende.</p>	<p>§ 75: kommunen skal give tilbud om støtte osv.</p>
<p>Kapitel 14</p> <p><i>Tilskud til udgifter til hjælpemidler og introduktion ved tilbud</i></p> <p><i>Hjælpemidler</i></p> <p><i>(Undervisningsmateriale, arbejdsredskaber og arbejdspladsindretninger)</i></p> <p>§ 76. I forbindelse med deltagelse i tilbud efter kapitel 10-12 kan der ydes tilskud til hjælpemidler med henblik på at understøtte, at personen kan få og deltage i tilbuddet.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Tilskud til hjælpemidler kan gives som tilskud til undervisningsmateriale, arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger. Hjælpemidler kan i stedet for tilskud gives som udlån under forudsætning af, at det udlånte i fuldt omfang tilgodeser behovet.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Til personer, der er omfattet af § 2, nr. 4, kan tilskud til hjælpemidler tillige gives som tilskud til personlig assistance.</p>	<p>§ 76: kan ændres til skal.</p>

<p style="text-align: center;">Kapitel 15 <i>Befordringsgodtgørelse m.v.</i></p> <p>§ 82. Personer, der er omfattet af § 2, nr. 1, 4 og 5, og som deltager i tilbud efter kapitel 10-12, har ret til befordringsgodtgørelse, når den daglige transport mellem bopæl og stedet, hvor tilbuddet gennemføres, og retur er mere end 24 km. Godtgørelsen pr. dag kan alene udbetales for de kilometer, der ligger ud over de første 24 km. Personer, der er omfattet af § 2, nr. 1, og som ansættes med løntilskud efter kapitel 12 hos en privat arbejdsgiver, har dog ikke ret til befordringsgodtgørelse.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ved tilbud efter kapitel 10 og 12 godtgøres 0,85 kr. pr. km (1. juli 2002).</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ved tilbud efter kapitel 11 godtgøres 1,54 kr. pr. km (1. juli 2002).</p> <p><i>Stk. 4.</i> Kilometertaksterne reguleres en gang årligt med virkning fra den første mandag i juli måned på grundlag af prisudviklingen inden for det offentlige transportområde. Ved udbetaling afrundes den samlede godtgørelse til nærmeste hele kronebeløb.</p> <p><i>Stk. 5.</i> For personer, der er omfattet af § 2, nr. 4, afholder kommunen den fulde udgift til befordring, hvis udgiften er en følge af en nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Beskæftigelsesministeren fastsætter regler om muligheden for befordringsgodtgørelse.</p>	<p>§ 82: Vi anbefaler, at denne paragraf tages i anvendelse, da kommunerne forsømmer at oplyse om dennes eksistens.</p> <p>Ordet kan ændres til skal – så det er kommunens pligt. Det vil fremme en ensartet sagsbehandling over hele landet.</p>
<p style="text-align: center;"><i>Tilskud til udgifter til hjælpemidler</i></p> <p>§ 100. Med henblik på at fremme, at personer opnår eller fastholder ansættelse uden løntilskud, kan der ydes tilskud til hjælpemidler i form af arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Det er en betingelse for at give tilskud til arbejdsredskaber og mindre arbejdspladsindretninger, at tilskuddet er af afgørende betydning for, at personen kan fastholde eller opnå ansættelse, eller at redskabet eller indretningen kompenserer for personens eventuelle begrænsning i arbejdsvevnen.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Bestemmelserne i § 76, stk. 2, 2. pkt., og § 77, stk. 4, finder tilsvarende anvendelse.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Beskæftigelsesministeren kan fastsætte nærmere regler om tilskud til udgifter til hjælpemidler.</p>	<p>§ 100: kan ændres til skal</p>
<p style="text-align: center;"><i>Tilskud til udgifter til introduktion ved ansættelse</i></p> <p>§ 101. Med henblik på at styrke introduktionen på en arbejdsplads for personer, der er omfattet af § 2, nr. 1-6 og 8, og som opnår ansættelse uden løntilskud, kan der ydes støtte til en mentorfunktion.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Det er en betingelse for at yde støtte til en mentorfunktion, at denne er afgørende for, at personen kan opnå ansættelse uden løntilskud.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Bestemmelserne i § 78, stk. 2 og 3, samt §§ 79 og 80 finder tilsvarende anvendelse.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Beskæftigelsesministeren kan fastsætte regler om muligheden for at yde støtte til en mentorfunktion, herunder om tilskud til køb af uddannelse til mentoren.</p>	<p>§ 101: kan ændres til skal.</p>

**Pension efter 1.1.2003.
Bekendtgørelse af lov om social pension
LBK nr. 1219 af 07/12/2004 (Gældende)**

Vedr.:

Borgerens ret til selv at rejse pensionssag
Afgørelsesgrundlag

Nuværende lov	Landsforeningens forslag
<p>§ 17. Kommunalbestyrelsen skal behandle en henvendelse om førtidspension i forhold til alle de muligheder, der findes for at yde hjælp efter den sociale lovgivning, jf. § 5 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område. Personer, som ønsker, at kommunalbestyrelsen alene tager stilling til spørgsmålet om førtidspension, kan dog anmode herom. I sådanne tilfælde træffer kommunalbestyrelsen afgørelse om, at sagen på det foreliggende dokumentationsgrundlag overgår til behandling efter reglerne om førtidspension.</p>	<p>Borgeren skal selv kunne søge førtidspension efter denne paragraf. Således at førtidspensionsansøgningen får en fuldstændig sagsbehandling. Vi foreslår, at sidste punktum fjernes i nuværende lov, som praksis er i dag medfører dette ikke en reel mulighed, idet sådan en ansøgning næsten altid bliver afslået.</p>
<p>§ 19. Grundlaget for en afgørelse om førtidspension skal bestå af 1) en redegørelse for, at arbejdsvevnen ikke kan forbedres,</p>	<p>Elastikparagraffen: Alle muligheder</p>

<p>2) en redegørelse for den pågældendes ressourcer samt mulighederne for at anvende og udvikle dem. Redegørelsen skal udarbejdes i samarbejde med den pågældende, og dennes egen opfattelse af forholdene skal udtrykkelig være anført,</p> <p>3) den faglige forklaring på, hvorfor pågældendes arbejdsevne anses for varigt nedsat,</p> <p>4) den faglige forklaring på, at arbejdsevnen ikke lader sig anvende til selvforsørgelse uanset mulighederne for støtte efter den sociale eller anden lovgivning, eller</p> <p>5) angivelse af en eller flere konkrete arbejdsfunktioner, den pågældende med sin nedsatte arbejdsevne anses for at kunne udføre.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Socialministeren fastsætter regler om krav til undersøgelse af arbejdsevne samt om sagsbehandling og fremgangsmåde i forbindelse med påbegyndelse og behandling af sager om førtidspension.</p>	<p>skal være udtømte. Giver uendelige muligheder for at give afslag og en uendelig sagsbehandling.</p>
--	--

Bekendtgørelse af lov om social pension LBK nr. 759 af 02.08.2005 (Gældende)

Vedr.:

Ægtefælleafhængighed / Samleverafhængighed

Nuværende lov	Landsforeningens forslag
<p style="text-align: center;">Kapitel 4 a <i>Beregning af førtidspension</i> <i>Indtægtsgrundlag</i></p> <p>§ 32 a. Indtægtsgrundlaget for førtidspension opgøres på grundlag af pensionistens og en eventuel ægtefælles eller samlevers samlede indtægt. Indtægtsgrundlaget opgøres således:</p> <p>1) Personlig indkomst med tillæg af positiv kapitalindkomst, der anvendes til beregning af indkomstskat efter personskattelovens § 7, dog før det deri nævnte bundfradrag, samt aktieindkomst, der beskattes efter personskattelovens § 8 a, stk. 1 og 2, bortset fra aktieudbytte op til 5.000 kr., hvori der er indeholdt endelig udbytteskat.</p> <p>2) Opgørelsesperioden for indtægtsgrundlaget efter nr. 1 er det senest afsluttede indkomstår. Indtægtsgrundlaget anvendes med virkning for det andet kalenderår efter indkomstårets udløb.</p> <p>3) Ved opgørelsen af indtægtsgrundlaget efter nr. 1 og 2 reguleres den personlige indkomst, der indgår i indtægtsgrundlaget, efter samme regler, som gælder for den forskudsregistrering, der sker på grundlag af den seneste slutligning efter lov om opkrævning af indkomstskat samt kommunal og amtskommunal ejendomsværdiskat for personer m.v. (kildeskat).</p> <p><i>Stk. 2.</i> Socialministeren fastsætter regler for, hvorledes indkomster efter stk. 1, der ikke er skattepligtige her i landet, og indkomster, som er omfattet af ligningslovens § 33 C, skal indgå i indtægtsgrundlaget.</p> <p><i>Stk. 3.</i> I indtægtsgrundlaget efter stk. 1 og 2 foretages følgende fradrag:</p> <p>1) Fradrag for skattepligtig social pension og fradrag for skattepligtig pension udbetalt efter lovgivningen i en anden EU/EØS - medlemsstat og omfattet af og beregnet efter forordning nr. 1408/71 samt for pension udbetalt efter lovgivningen i et land, med hvilket der er indgået overenskomst om samordning af pension. Socialministeren fastsætter regler for, hvorledes fradrag for pensioner som nævnt i 1. pkt., der ikke er skattepligtige her i landet, skal fradrages.</p> <p>2) Fradrag for ophørsstøtte efter lov om ophørsstøtte til jordbrugere og lov om ophørsstøtte til erhvervsfiskere.</p> <p>3) Fradrag for efterlevelseshjælp efter § 85 a i lov om aktiv socialpolitik.</p> <p>4) Fradrag for sygedagpenge, arbejdsløshedsdagpenge, ledighedsydelse og kontanthjælp, der er udbetalt for samme periode, hvori der foretages efterbetaling af pension, jf. § 32 d, stk. 1.</p> <p>5) Fradrag for engangsbeløb efter § 15 d, stk. 4.</p> <p><i>Stk. 4.</i> For en pensionist, der er gift eller samlevende med en person, som ikke modtager social pension, nedsættes ægtefællens eller samleverens indtægter, der indgår i indtægtsgrundlaget, med et fradragsbeløb, jf. § 49, stk. 1, nr. 9.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Ægtefællens eller samleverens indtægt opgjort efter stk. 1-4 kan højst udgøre et fastsat beløb, jf. § 49, stk. 1, nr. 11.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Den samlede opgjorte indtægt efter stk. 1-5 afrundes nedad til nærmeste beløb, der er deleligt med 100.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Den opgjorte indtægt efter stk. 6 nedsættes med et fradrag, jf. § 49, stk. 1, nr. 10.</p>	<p>Ægtefælleafhængigheden:</p> <p>§ 32 a stk. 4, stk. 5, stk. 6 og stk. 7: vi foreslår at ægtefælle / samleverafhængighed fjernes. Dette vil fremme ligestillingen i parforhold og vi ser ofte, at par er nødt til at gå fra hinanden af denne grund. Diskriminerende i forhold til det øvrige samfund. (dagpengemodtagere, sygedagpengemodtagere, fleksjobbere, revalidender og SU har ikke denne regel).</p>
<p>§ 32 b. Den første beregning af pension sker på grundlag af den forventede fremtidige indtægt opgjort efter § 32 a.</p>	<p>§ 32 b, c, d: Vi foreslår at ægtefælle /</p>

<p style="text-align: center;"><i>Nedsættelse af pensionen</i></p> <p>§ 32 c. Førtidspensionen nedsættes med 30 pct. af indtægtsgrundlaget, jf. § 32 a, stk. 7, dog med 15 pct., hvis førtidspensionistens ægtefælle eller samlever også har ret til pension.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Pensionen udbetales ikke, hvis den udgør mindre end et minimumsbeløb, jf. § 49, stk. 1, nr. 13.</p> <p>§ 32 d. I førtidspension, som efterbetales for en periode, der ligger forud for tilkendelsen, jf. § 33, stk. 2, fratrækkes sygedagpenge, arbejdsløshedsdagpenge, ledighedsydelse og kontanthjælp, der er udbetalt for den samme periode.</p> <p><i>Stk. 2.</i> For meget udbetalt pension og boligstøtte kan fratrækkes pensionen.</p>	<p>samleverafhængighed fjernes. Dette vil fremme ligestillingen i parforhold og vi ser ofte, at par er nødt til at gå fra hinanden af denne grund. Diskriminerende i forhold til det øvrige samfund. (dagpengemodtagere, sygedagpengemodtagere, fleksjobbere, revalidender og SU har ikke denne regel).</p>
---	---

Med hensyn til ægtefælleafhængigheden for gifte kontanthjælpsmodtagere, mener vi, at kontanthjælp kun er en midlertidig forsørgelse.

Pension før 1.1.2003 Lov nr. 285 af 25. april 2001

Vejledning om førtidspensionsregler før den 1. januar 2003

1. For personer, der har fået tilkendt eller påbegyndt sag om førtidspension, invaliditetsydelse eller bistands- og plejetillæg inden den 1. januar 2003, gælder fortsat de indtil 1. januar 2003 gældende regler i de bestemmelser i lov om social pension, der er opregnet i § 6, stk. 4, i lov nr. 285 af 25. april 2001 (Førtidspensionsreform).

Vedr.:
Forhøjelse

Nuværende	Landsforeningens forslag
<p>§ 6. ...</p> <p><i>Stk. 4.</i> § 1 gælder ikke for personer, der er tilkendt førtidspension, invaliditetsydelse eller bistands- og plejetillæg, eller for hvem der er påbegyndt sag herom inden den 1. januar 2003, med undtagelse af nr. 3 og 18-21, jf. dog stk. 5, og nr. 30 og 31. For disse personer gælder fortsat de indtil da gældende regler i § 1, § 3, stk. 5, §§ 13-18, § 19, stk. 2-4, § 20 a, §§ 28-32, § 33, stk. 1 og 2, § 37, § 39, stk. 1, § 39 a, § 44, § 46, § 49, § 52, stk. 1 og 2, § 57, stk. 2 og 3, § 59, stk. 1-4, § 62, stk. 2, § 72, § 72 b og § 72 c i lov om social pension.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Førtidspensionister, der er omfattet af stk. 4, kan fra den 1. januar 2003 vælge på frivillig basis at være omfattet af ATP-ordningen, jf. § 33 a i lov om social pension som ændret ved denne lovs § 1, nr. 18-20, og af den supplerende pensionsordning, jf. § 33 b i lov om social pension, som affattet ved denne lovs § 1, nr. 21. Personer, som har valgt at være omfattet af den indtil 1. januar 2003 gældende bestemmelse i § 33 a i lov om social pension, overgår automatisk til på frivillig basis at være omfattet af § 33 a i lov om social pension som gældende efter 1. januar 2003.</p> <p><i>Stk. 6-8. ...</i></p> <p>Til brug for behandlingen af disse sager gengives i denne vejledning de bestemmelser, der er opregnet i § 6, stk. 4 i lov nr. 285 af 25. april 2001. Ved behandlingen af disse sager, fx sager om forhøjelse af en tilkendt førtidspension, henvises der til Socialministeriets vejledning om social pension fra 1998. For så vidt angår de lovændringer, der er gennemført efter udsendelsen af vejledningen om social pension fra 1998 og indtil 1. januar 2003, henvises til de udsendte orienteringsskrivelser m.v. Der er ikke noget krav om, at bekendtgørelse nr. 543 af 28. maj 2002 om beskrivelse, udvikling og vurdering af arbejdsevne (arbejdsevne-bekendtgørelsen) skal anvendes ved genoptagelse af sager om førtidspension, der er tilkendt efter de regler, der var gældende indtil den 1. januar 2003. Reglerne kan dog med fordel anvendes til at opbygge det dokumentationsgrundlag, der skal være til stede for at tage stilling til, om betingelserne for påbegyndelse af sag om førtidspension (med henblik på forhøjelse) er til stede.</p>	<p>Ved forhøjelsessager oplever vi, at kommunerne bruger de nye regler – i stedet for reglerne for den gamle førtidspension.</p> <p>Vi mener, at det skal indskræmpes, at sagen kører efter de gamle regler og ikke både og. Vi mener, at det er betænkeligt, når ministeren i modstrid med gældende lov opfordrer kommunerne til, at følge reglerne for sagsbehandling efter den nye pensionslov.</p> <p>Kommentaren i vejledningen om, at kommuner med fordel kan anvende den nye lovregel til behandling af forhøjelsessager er i direkte modstrid med gældende lov, der siger, at gamle sager skal behandles efter den gamle lov.</p>

Bekendtgørelse af lov om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

LBK nr. 760 af 2.8.2005. (Gældende)

Vedr.:

Aldersdiskriminering ved førtidspension.

Nuværende	Landsforeningens forslag
<p style="text-align: center;">Kapitel 2 <i>Pensionssystemets opbygning</i> <i>Førtidspension</i></p> <p>§ 13. Førtidspension kan udbetales til personer i alderen fra 18 til 65 år i form af</p> <ol style="list-style-type: none">1) højeste førtidspension, der består af grundbeløb, invaliditetsbeløb, erhvervsudygtighedsbeløb og pensionstillæg,2) mellemste førtidspension, der består af grundbeløb, invaliditetsbeløb og pensionstillæg,3) forhøjet almindelig førtidspension, der består af grundbeløb, førtidsbeløb og pensionstillæg, eller4) almindelig førtidspension, der består af grundbeløb og pensionstillæg. <p>§ 14. Højeste førtidspension kan tilkendes personer i alderen fra 18 til 60 år, der i ethvert erhverv må anses for kun at have ubetydelig erhvervsevne i behold.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Mellemste førtidspension kan tilkendes</p> <ol style="list-style-type: none">1) personer i alderen fra 18 til 60 år, hvis erhvervsevne er nedsat med omkring 2/3, og2) personer i alderen fra 60 til 65 år, hvis erhvervsevne er nedsat i det omfang, der er nævnt i stk. 1. <p><i>Stk. 3.</i> Forhøjet almindelig førtidspension eller almindelig førtidspension kan tilkendes</p> <ol style="list-style-type: none">1) personer i alderen fra 18 til 65 år, hvis erhvervsevne er nedsat på grund af helbredsmæssige forhold med mindst halvdelen,2) personer i alderen fra 18 til 65 år, hvis erhvervsevne er nedsat med mindst halvdelen, uden at nedsættelsen alene skyldes helbredsmæssige forhold, og3) personer i alderen fra 50 til 65 år, når sociale og helbredsmæssige forhold taler for det. <p><i>Stk. 4.</i> Pension efter stk. 3 tilkendes som forhøjet almindelig førtidspension til personer under 60 år og som almindelig førtidspension til personer over denne alder.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om tilkendelse af pension efter stk. 3, nr. 2 og 3.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Alderen på det tidspunkt, hvor en førtidspensionssag påbegyndes, eller hvor der er ansøgt om pension efter §§ 16 og 21, er afgørende for, hvilken pension der kan tilkendes. Er de øvrige betingelser for tilkendelse først opfyldt på et senere tidspunkt, er det alderen på dette tidspunkt, der er afgørende for, hvilken pension der kan tilkendes.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Efter det fyldte 60. år kan pension uden pensionistens samtykke hverken frakendes eller nedsættes til lavere form for pension, jf. § 13. Dette gælder dog ikke for invaliditetsydelse og bistands- og plejetillæg.</p>	<p>§ 14: Der er aldersdiskriminering. Bør ligestilles og være i overensstemmelse med § 13.</p>

Bekendtgørelse om højeste, mellemste, forhøjet almindelig og almindelig førtidspension m.v.

BEK nr 1184 af 19/12/2003 (Gældende)

Vedr.:

Helbredstillæg

Pensionstillæg

Nedsættelse

Overgang til folkepension

Omregning

Formue

Beløb og regulering

Klageadgang

Finansiering

Nuværende	Landsforeningens forslag
-----------	--------------------------

§ 18. Der ydes helbredstillæg til betaling af pensionistens egne udgifter til ydelser, som den offentlige sygesikring yder tilskud til efter lov om offentlig sygesikring, jf. dog stk. 2. Tillæg til medicinudgifter beregnes i forhold til tilskudsprisen efter § 7 d i lov om offentlig sygesikring. Helbredstillægget beregnes i forhold til 85 pct. af pensionistens egen andel af udgiften.

Stk. 2. Helbredstillæg ydes ikke til betaling af pensionistens egen udgift til ydelser efter § 6, stk. 4, § 8 a og § 17 i lov om offentlig sygesikring.

Stk. 3. Til pensionister, der har valgt sikringsform 2 (gruppe 2-sikrede) efter lov om offentlig sygesikring, ydes helbredstillægget til betaling af udgifter til ydelser efter §§ 8 og 9 i lov om offentlig sygesikring svarende til det beløb, der ville blive ydet, hvis pensionisten havde valgt sikringsform 1 (gruppe 1-sikret).

Stk. 4. Der ydes desuden helbredstillæg til betaling af pensionistens egne udgifter til tandproteser, briller og fodbehandling, såfremt kommunen vurderer, at udgiften er nødvendig. Tillægget beregnes i forhold til 85 pct. af pensionistens egen andel af udgiften. Kommunen kan indgå prisaftaler med leverandører af tandproteser, briller og fodbehandling, og det er den aftalte pris, der lægges til grund for beregningen af helbredstillæg. Pensionisten kan frit vælge en anden leverandør end den eller de leverandører, kommunen har indgået prisaftale med. Har kommunen ikke indgået en prisaftale, beregnes helbredstillægget i forhold til den faktiske pris på den nødvendige udgift.

Stk. 5. Socialministeren kan fastsætte nærmere regler om helbredstillæg, herunder hvilke udgiftstyper der er omfattet af stk. 4.

Helbredstillæg:

Vi foreslår, at ægtefælleafhængigheden / samleverafhængigheden fjernes sammen med begrænsningen i form af, at der kun er tilskud til ting der i forvejen er tilskud til fra den offentlige sygesikring og udvide dette med f.eks. (stk. 4) bedøvelse, røntgen og lignende.

Det burde være en uvildig myndighed, der afgør hvorvidt en behandling er nødvendig og ikke som nu, hvor der er sammenfald mellem bevilgende og betalende myndighed. Hele § 18.

Briller: Der er ingen sammenhæng i bevilling og den faktiske indkøbspris. Vi foreslår et fast beløb, f.eks. kr. 2.500,-. Dette vil ligestille

førtidspensionister med resten af befolkningen. Dette vil f.eks. betyde, mulighed for at vælge letvægtsglas hvor dette er mest hensigtsmæssigt.

Vi foreslår, at man fjerner det konsekvente valg af billigste løsning og i stedet vælger den bedste og mest holdbare løsning. Det vil give besparelser på sigt og en bedre livskvalitet for borgeren. Tillige vil det ligestille førtidspensionister med resten af befolkningen.

§ 26. Indtægtsgrundlaget for pensionstillæg, personligt tillæg efter § 17, stk. 1, og helbredstillæg efter § 18, opgøres på grundlag af pensionistens og en eventuel ægtefælles eller samlevers samlede indtægt. Indtægten opgøres efter § 25, stk. 1-4. Ved opgørelsen efter § 25, stk. 3, foretages ikke fradrag efter nr. 3. Ud over de i § 25, stk. 3, nævnte fradrag foretages der fradrag for engangsbeløb udbetalt til en ægtefælle eller samlever efter § 15 d, stk. 4, i lov om social pension.

Stk. 2. Personer, der lever i et samlivsforhold, hvor den ene eller begge har modtaget social pension fra før den 1. marts 1999, betragtes som enlige i forhold til opgørelsen af indtægtsgrundlaget efter stk. 1, medmindre de indleder et nyt samlivsforhold efter den 1. marts 1999.

Stk. 3. Ved opgørelsen af indtægtsgrundlaget for beregning af pensionstillæg for en pensionist, der er gift eller samlevende med en person, som ikke modtager social pension, nedsættes ægtefællens eller samlevers samtlige indtægter, der indgår i indtægtsgrundlaget, med et fradragsbeløb, jf. § 48, stk. 1, nr. 4. Fradraget efter 1. pkt. skal dog som minimum svare til ægtefællens eller samlevers indtægter, der hidrører fra personligt arbejde, delpension, kontanthjælp, sygedagpenge, arbejdsløshedsdagpenge, efterløn eller overgangsydelse, på op til 10.000 kr.

Stk. 4. Den opgjorte indtægt nedsættes ved beregning af pensionstillæg med et fradrag, jf. § 48, stk. 1, nr. 5.

Stk. 5. Den opgjorte indtægt nedsættes ved beregning af personligt tillæg og helbredstillæg med et fradrag, jf. § 48, stk. 1, nr. 6.

§ 26: Vi foreslår ægtefælle / samleveruafhængighed.

§ 26 stk. 3: Vi foreslår, ægtefælle / samleveruafhængighed.

<p style="text-align: center;"><i>Nedsættelse af pension</i></p> <p>§ 29. Grundbeløb til førtidspensionister nedsættes med 60 pct. af indtægtsgrundlaget, jf. § 25.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Pensionstillæg nedsættes med 30 pct. af indtægtsgrundlaget, jf. § 26, dog med 15 pct., hvis pensionistens ægtefælle eller samlever også har ret til social pension.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Personligt tillæg efter § 17, stk. 1, og helbredstillæg efter § 18 nedsættes afhængig af den personlige tillægsprocent. Den personlige tillægsprocent beregnes på grundlag af indtægten efter § 26. Den personlige tillægsprocent er som udgangspunkt 100, men nedsættes med 1 pct. for hvert beløb, jf. § 48, stk. 5, hvormed indtægtsgrundlaget efter § 26, stk. 1, overstiger fradragsbeløbet efter § 48, stk. 1, nr. 6.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Pensionen udbetales ikke, hvis den bliver mindre end et minimumsbeløb, jf. § 48, stk. 1, nr. 14.</p>	<p>§ 29 stk. 2, 3, 4: Vi foreslår ægtefælle / samleveruafhængighed.</p>
<p>§ 36. Personer, der har ret til førtidspension eller invaliditetsydelse, overgår uden ansøgning fra den 1. i måneden efter det fyldte 65. år til at modtage folkepension. Personer, der ved overgangen modtog bistands- eller plejetillæg, bevarer disse tillæg.</p>	<p>§ 36: helbredsbedingede tillæg anbefales at fortsætte ved overgang til folkepension ved det fyldte 65. / 67. år.</p> <p>Førtidspensionister bliver ikke raske eller får flere penge til rådighed når de fylder 65 / 67 år.</p> <p>De helbredsbedingede udgifter forbliver uændrede.</p>
<p style="text-align: center;"><i>Årlig fastsættelse, omregning, bortfald, tilbagebetaling m.v.</i></p> <p>§ 38. Pensionen fastsættes hver 1. januar på grundlag af indtægten opgjort efter §§ 25 og 26.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Pensionen omregnes i løbet af året,</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) hvis indtægtsgrundlaget ændres mere end rent midlertidigt og en beregning på grundlag af den forventede fremtidige indtægt fører til en ændring af pensionens størrelse, eller 2) hvis der sker en ændring af de personlige forhold, som har betydning for pensionens størrelse, herunder 3) hvis pensionistens ægtefælle eller samlever dør. <p><i>Stk. 3.</i> Omregning, jf. stk. 2, nr. 1 og 2, sker med virkning fra den 1. i måneden efter, at kommunalbestyrelsen har modtaget oplysninger om de ændrede forhold. Omregning, jf. stk. 2, nr. 3, sker med virkning fra dagen efter pensionistens ægtefælles eller samlevers dødsfald. For en efterlevende ægtefælle eller samlever, der modtager efterlevelsespension, omregnes pensionen med virkning fra dagen efter ophør af udbetaling af efterlevelsespension, jf. § 47.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Hvis oplysning om ændringer, jf. stk. 2, der medfører forhøjelse af pensionen, modtages af kommunalbestyrelsen senere end tidspunktet for ændringen, omregnes pensionen med tilbagevirkende kraft for tidspunktet for ændringen, dog højst for en periode på 6 måneder fra tidspunktet for modtagelsen af oplysningerne, jf. stk. 3.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Socialministeren kan fastsætte regler, der sikrer, at kommunalbestyrelsen modtager oplysninger, der har betydning for den årlige fastsættelse og omregning af pensionen.</p>	<p>§ 38 Vi foreslår ægtefælle / samleveruafhængighed.</p> <p>§ 38 stk. 4: Reglerne skal være ens begge veje.</p>
<p>§ 39. Formue efter § 19, stk. 2, nr. 1-5, opgøres hver 1. januar på grundlag af de oplysninger, der senest foreligger indberettet til skattemyndighederne efter skattekontrollovens afsnit II. Er der indtrådt væsentlige ændringer, som vil have betydning for udbetalingen af helbredstillægget, opgøres formuen på grundlag af pensionistens og en eventuel ægtefælles eller samlevers oplysninger om den aktuelle formue.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Formue efter § 19, stk. 2, nr. 6 og 7, opgøres hver 1. januar på grundlag af de senest modtagne oplysninger fra pensionisten og en eventuel ægtefælle eller samlever.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Formuen opgøres på ny i løbet af året, hvis pensionisten anmoder herom og kan dokumentere, at den samlede likvide formue ikke overstiger formuegrænsen, jf. § 48, stk. 1, nr. 13. Udbetaling af helbredstillæg efter § 18 kan ske med virkning fra tidspunktet for anmodningen og ikke med tilbagevirkende kraft, selv om formuen er reduceret til under formuegrænsen på et tidligere tidspunkt.</p>	<p>§ 39: Vi foreslår ægtefælle / samleveruafhængighed.</p>

<p style="text-align: center;"><i>Beløb og regulering</i></p> <p>§ 48. Ved fastsættelse af pension anvendes følgende beløb:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Grundbeløb efter § 13 udgør 54.204 kr. årligt. 2) Fradragsbeløb i den opgjorte indtægt for grundbeløb efter § 25, stk. 5, udgør 230.300 kr. for enlige og 156.200 kr. for gifte. 3) Pensionstillæg efter § 13 udgør for enlige, jf. stk. 2, 2. pkt., 54.564 kr. årligt og for andre 25.464 kr. årligt. 4) Fradragsbeløbet i den opgjorte indtægt for en ægtefælle eller samlevende, som ikke modtager social pension, jf. § 26, stk. 3, 1. pkt., udgør halvdelen af dennes indtægt op til 159.000 kr. 5) Fradragsbeløb i den opgjorte indtægt for pensionstillæg efter § 26, stk. 4, udgør 50.800 kr. for enlige og 102.000 kr. for gifte og samlevende. 6) Fradragsbeløb i den opgjorte indtægt for personligt tillæg og helbredstillæg efter § 26, stk. 5, udgør 14.700 kr. for enlige og 29.100 kr. for gifte og samlevende. 7) Invalditetsbeløb efter § 13, nr. 1 og 2, udgør 26.364 kr. årligt, dog 22.464 kr., hvis pensionistens ægtefælle modtager førtidspension efter § 14, stk. 1 eller 2, eller invalditetsydelse. 8) Invalditetsydelse efter § 21 udgør 26.532 kr. årligt, dog 21.552 kr. årligt, hvis pensionistens ægtefælle modtager førtidspension efter § 14, stk. 1 eller 2, eller invalditetsydelse. 9) Erhvervsudgytighedsbeløb efter § 13, nr. 1, udgør 36.396 kr. årligt, dog 26.328 kr., hvis pensionistens ægtefælle modtager førtidspension efter § 14, stk. 1. 10) Førtidsbeløb efter § 13, nr. 3, udgør 13.788 kr. årligt. 11) Bistandstillæg efter § 16, stk. 1, udgør 27.540 kr. årligt. 12) Plejstillæg efter § 16, stk. 2, udgør 54.972 kr. årligt. 13) Formuegrænsen for tildeling af helbredstillæg efter § 18 udgør 53.100 kr. 14) Minimumsbeløb for udbetalt pension efter § 29, stk. 4, udgør 1/40 af grundbeløbet. <p><i>Stk. 2.</i> Ved fastsættelse af pensionen anses gifte og samlevende som enlige, hvis samlivet mellem parterne er ophævet. Personer, der lever i et samlivsforhold, betragtes ikke som enlige ved udbetaling af pensionstillæg, jf. stk. 1, nr. 3, ved opgørelse af indtægtsgrundlaget for pensionstillæg, personligt tillæg og helbredstillæg, jf. § 26, og ved fradrag i den opgjorte indtægt efter stk. 1, nr. 5 og 6.</p> <p><i>Stk. 3.</i> De beløb, der er nævnt i stk. 1, samt i § 60, reguleres én gang årligt den 1. januar med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Reguleringen sker første gang den 1. januar 2004.</p> <p><i>Stk. 4.</i> De beløb, der er nævnt i stk. 1, nr. 1, 3, 7-12 og 14, samt § 60, afrundes til nærmeste kronebeløb, der kan deles med 12. De beløb, der er nævnt i stk. 1, nr. 2, 4-6 og 13, afrundes til nærmeste kronebeløb, der kan deles med 100.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Det beløb, der medfører, at personligt tillæg efter § 17, stk. 1, og helbredstillæg efter § 18 nedsættes med 1 pct., jf. § 29, stk. 3, beregnes som differencen mellem fradragsbeløbet efter § 48, stk. 1, nr. 5, og fradragsbeløbet efter § 48, stk. 1, nr. 6, divideret med 100. Der beregnes et beløb for enlige og et beløb for gifte og samlevende.</p>	<p>Kapitel 7 § 48:</p> <p>Vi foreslår, at ægtefælle / samleverafhængigheden fjernes.</p>
<p style="text-align: center;">Kapitel 8 <i>Klageadgang</i></p> <p>§ 49. Afgørelser efter denne lov kan påklages efter reglerne i kapitel 10 i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.</p>	<p>Kapitel 8 § 49 vores forslag om social domstol. Se bilag 2. Retssikkerhed og arbejdsevnevurderingsinstitution. Se bilag 1.</p>
<p style="text-align: center;">Kapitel 9 <i>Finansiering</i></p> <p>§ 50. Staten afholder kommunernes udgifter til pension efter § 16 til personer, der er fyldt 65 år. Kommunernes udgifter til pension efter §§ 14, 16 og 21 til personer under 65 år afholdes af staten med 35 pct.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Kommunernes udgifter til personligt tillæg efter § 17, stk. 2, og helbredstillæg efter § 18 afholdes af staten med 50 pct. Kommunernes udgifter til personligt tillæg efter § 17, stk. 1 og 3, afholdes af staten med 75 pct.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Staten afholder udgifterne til pension til personer, der har fast bopæl i udlandet.</p> <p>§ 51. Opholdskommunen har adgang til refusion fra en tidligere opholdskommune efter reglerne i lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.</p> <p>§ 52. Socialministeren fastsætter efter aftale med henholdsvis Færøernes landsstyre og Grønlands hjemmestyre regler om afholdelse af udgifter til pension efter denne lov til personer, der på foranledning af færøske eller grønlandske sociale myndigheder får ophold i Danmark, og om afholdelse af udgifter til pension til personer, der fra Danmark får ophold på Færøerne eller Grønland formidlet af danske sociale myndigheder.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Uenighed mellem færøske eller grønlandske sociale myndigheder og danske sociale myndigheder om deres forpligtelser efter disse regler afgøres af Den Sociale Ankestyrelse.</p>	<p>Kapitel 9:</p> <p>Hvis vores forslag om arbejdsevnevurderingsinstitution, følges skal nævnte institution være besluttende myndighed med hensyn til tilkendelse af fleksjob og førtidspension, således kassetækningen i forbindelse med refusionen fra staten undgås og dermed sikrer at borgerne får den ydelse de har ret til ifølge gældende lovgivning. Se bilag 1.</p>

Bekendtgørelse om beskrivelse, udvikling og vurdering af arbejdsevne.

BEK nr. 552 af 19.6.2003 (Gældende)

Vedr.:

Overdragelse af vurdering af arbejdsevnen til ny institution jf. bilag 1.

Ressourceprofil

Beskrivelse, udvikling og vurdering af ressourcer

Nuværende	Landsforeningens forslag
§ 5. Kommunen vurderer arbejdsevnen, jf. §§ 6-8, på grundlag af en samlet beskrivelse og vurdering af borgerens faglige og personlige	§ 5: Vi foreslår denne funktion

ressourcer, udviklingsmuligheder og barrierer sammenholdt med en vurdering af hvilke konkrete jobfunktioner, som borgeren kan varetage på arbejdsmarkedet.

Ressourceprofil

§ 6. Som redskab til og ramme for en beskrivelse og vurdering af borgerens ressourcer, udviklingsmuligheder og barrierer i forhold til at kunne indgå i jobfunktioner på arbejdsmarkedet udarbejdes en ressourceprofil.

Stk. 2. Ressourceprofilen består af følgende elementer:

- 1) Uddannelse
- 2) Arbejdsmarkedserfaring
- 3) Interesser
- 4) Sociale kompetencer, herunder konfliktberedskab
- 5) Omstillingsevne
- 6) Indlæringsevne, herunder intelligens
- 7) Arbejdsrelevante ønsker
- 8) Præstationsforventninger
- 9) Arbejdsidentitet
- 10) Bolig og økonomi
- 11) Sociale netværk
- 12) Helbred

Stk. 3. I beskrivelsen og vurderingen af borgerens ressourcer, udviklingsmuligheder og barrierer kan der efter en individuel vurdering indgå andre arbejdsmarkedsrelevante forhold.

overgår til arbejdsevne-vurderingsinstitutionen jf. bilag 1

§ 6: Ressourceprofil:

Vi foreslår, at § 6 fjernes, idet alle punkter belyses af den foreslåede institution.

Som ressourceprofilen anvendes i dag, er den baseret på subjektive vurderinger.

Den virker som overgreb på og opfattes som handling hen over hovedet på borgeren.

Vi mener, at borgeren ofte ikke er i stand til at medvirke og forstå ressourceprofilen, da borgeren ofte befinder sig i en krisesituation. Vi mener, at borgerens retssikkerhed dermed er diskutabel.

Dialog forefindes kun blandt ligestillede parter.

Beskrivelse, udvikling og vurdering af ressourcer

§ 7. Udarbejdelsen og anvendelsen af ressourceprofilen skal tage udgangspunkt i en samtale med borgeren. Denne dialog er afgørende for hvilke elementer i ressourceprofilen, som det er relevant at arbejde videre med, og i hvilket omfang elementerne skal beskrives og vurderes i forhold til kravene på arbejdsmarkedet.

Stk. 2. I beskrivelsen og vurderingen af de udvalgte elementer skal indgå:

- 1) Borgerens faktiske ressourcer, der kan anvendes i forhold til arbejdsmarkedet.
- 2) Mulighederne for yderligere udvikling af borgerens ressourcer i forhold til arbejdsmarkedet.
- 3) Mulighederne for at reducere eller fjerne de barrierer, der kan gøre det vanskeligt for borgeren at anvende eller udvikle sine ressourcer i forhold til arbejdsmarkedet.

Stk. 3. Elementerne i ressourceprofilen beskrives og vurderes i en løbende fremadrettet proces i takt med afklaringen og udviklingen af borgerens ressourcer i forhold til kravene på arbejdsmarkedet. Borgerens eget bidrag til oplysning af sagen skal indarbejdes i ressourceprofilen.

Stk. 4. Kommunen skal på grundlag af den samlede beskrivelse og vurdering af elementerne i ressourceprofilen efter stk. 2 tage stilling til, om der er behov for at indhente yderligere oplysninger eller sætte aktiviteter i gang, der kan afklare eller forbedre borgerens arbejdsevne, jf. § 9.

Stk. 5. Til brug ved beskrivelse og vurdering af elementerne i ressourceprofilen skal kommunen tage stilling til hvilke oplysninger, der skal indhentes fra læge, hospital, revalideringsinstitution, virksomheder, de faglige organisationer, arbejdsformidlingen, arbejdsløsheds-kassen m.fl.

Stk. 6. Der skal ikke indhentes flere oplysninger, end det er nødvendigt for at beskrive, udvikle og vurdere borgerens ressourcer som grundlag for vurdering af borgerens arbejdsevne.

Stk. 7. Der skal ikke indhentes yderligere oplysninger, hvis kommunen vurderer, at arbejdsevnen er tilstrækkelig til at kunne varetage et job på normale vilkår herunder efter overenskomsternes sociale kapitler.

Stk. 8. Kommunen skal forelægge den samlede beskrivelse og vurdering af ressourcer, udviklingsmuligheder og barrierer for borgeren. Hvis borgeren er uenig i beskrivelser og vurderinger, skal kommunen tage stilling til, om der er grundlag for at fastholde beskrivelsen og vurderingen på trods af uenigheden. Hvis kommunen vælger at fastholde beskrivelsen og vurderingen, skal borgerens bemærkninger tilføjes, således at de kan indgå i den samlede vurdering af arbejdsevnen.

Vi foreslår, at § 7 fjernes, idet alle punkter belyses af den foreslåede institution.

Som paragraffen bruges i dag forsvinder borgeren

Serviceoven
LBK nr. 97 af 17.2.2005.
Bekendtgørelse af lov om social service
LBK nr 280 af 05/04/2005 (Historisk)

Vedr.:

Personlig hjælp m.v.
 Afløsning / aflastning
 Tilbud om hjælp
 Genoptræning
 Kvalitetsstandarder
 Afgørelser om tildeling af personlig hjælp
 Dækning af nødvendige merudgifter
 Hjælpe midler
 Individuel befordring

Nuværende	Landsforeningens forslag
<p style="text-align: center;">Kapitel 14 <i>Personlig hjælp, omsorg og pleje m.v.</i></p> <p>§ 71. Kommunalbestyrelsen har pligt til at tilbyde</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) personlig hjælp og pleje og 2) hjælp eller støtte til nødvendige praktiske opgaver i hjemmet. <p><i>Stk. 2.</i> Tilbuddene efter stk. 1 gives til personer, som på grund af midlertidigt eller varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer ikke selv kan udføre disse opgaver.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Tilbuddene efter stk. 1 kan ikke gives som generelle tilbud efter § 65.</p>	<p>§ 71 loven er udmærket, men kommunerne overholder den ikke, hvorfor vi foreslår, at dette indskærpes.</p>
<p>§ 72. Kommunen sørger for tilbud om afløsning eller aflastning til ægtefælle, forældre eller andre nære pårørende, der passer en person med nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne.</p>	<p>§ 72: loven er udmærket, men kommunerne overholder den ikke, hvorfor vi foreslår, at dette indskærpes.</p>
<p>§ 73. Kommunen sørger for tilbud om hjælp, omsorg eller støtte samt optræning og hjælp til udvikling af færdigheder til personer, der har behov herfor på grund af betydelig nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer.</p>	<p>§ 73: Loven er udmærket, men kommunerne overholder den ikke, hvorfor vi foreslår, at dette indskærpes.</p>
<p>§ 73 a. Kommunalbestyrelsen har pligt til at tilbyde genoptræning til afhjælpning af fysisk funktionsnedsættelse forårsaget af sygdom, der ikke behandles i tilknytning til en sygehusindlæggelse.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Kommunen sørger for tilbud om hjælp til at vedligeholde fysiske eller psykiske færdigheder til personer, som på grund af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer har behov herfor.</p>	<p>§ 73 a: Loven er udmærket, men kommunerne overholder den ikke, hvorfor vi foreslår, at dette indskærpes.</p>

<p style="text-align: center;"><i>Kvalitetsstandarder</i></p> <p>§ 74 a. Socialministeren fastsætter regler om kvalitetsstandarder, hvori kommunalbestyrelsen bl.a. skal redegøre nærmere for de beslutninger, der er truffet om indhold, omfang og udførelse af hjælp efter §§ 71 og 73 a samt om opfølgningen på disse beslutninger.</p>	<p>§ 74 a: er ikke gennemført fuldt ud endnu – se nedenstående. Vi foreslår, fælles regler på området af hensyn til retssikkerheden.</p> <p><i>Departementet, Holmens Kanal 22, 1060 København K Tlf. 3392 9300, Fax. 3393 2518, E-mail sm@sm.dk MNR/ J.nr. 20-1311</i></p> <p><i>Landsforeningen for Førtidspensionister Att. Margrethe Jørgensen</i></p> <p><i>10. april 2006</i></p> <p>Vedr. opgørelse over kvalitetsstandarder</p> <p><i>Landsforeningen for Førtidspensionister har i e-post af 4. april 2006 bedt Socialministeriet oplyse, om der findes en samlet opgørelse over kvalitetsstandarder i forbindelse med personlig og praktisk hjælp, jf. servicelovens § 74 a.</i></p> <p><i>Det fremgår af bekendtgørelse nr. 903 af 31. august 2004 om kvalitetsstandarder og frit valg af leverandør af personlig og praktisk hjælp mv., at kommunalbestyrelsen mindst en gang årligt skal udarbejde en kvalitetsstandard for personlig og praktisk hjælp.</i></p> <p><i>Der findes ikke en samlet opgørelse over alle kommuners kvalitetsstandarder. Kommunalbestyrelsen skal dog offentliggøre alle kvalitets- og evt. priskrav til leverandører af personlig og praktisk hjælp på hjemmesiden www.fritvalgsdatabasen.dk, jf. bekendtgørelsens § 16.</i></p> <p><i>Med venlig hilsen Martin Nordentoft Rasmussen</i></p>
<p style="text-align: center;"><i>Afgørelse m.v.</i></p> <p>§ 75. Kommunen træffer afgørelse om tildeling af personlig hjælp og pleje m.v. efter dette kapitel. Kommunen behandler anmodninger om hjælp efter § 71 ved en konkret, individuel vurdering af behovet for hjælp til de opgaver, som modtageren ikke selv kan udføre. Ved vurderingen af behovet for hjælp skal kommunen tage stilling til alle anmodninger om hjælp fra ansøgeren.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Tilbuddene om hjælp efter § 71 skal bidrage dels til at vedligeholde fysiske eller psykiske færdigheder, dels til at afhjælpe væsentlige følger af nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne eller særlige sociale problemer. Tilbuddene skal løbende tilpasses modtagerens behov.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Tilbud efter § 73 a gives efter en konkret, individuel vurdering af træningsbehovet. Genoptræningstilbud efter § 73 a, stk. 1, gives med henblik på så vidt muligt at bringe personen op på det funktionsniveau, som den pågældende havde inden sygdommen. Tilbud efter § 73 a, stk. 2, gives til personer, som har brug for en individuel træningsindsats med henblik på at kunne vedligeholde fysiske eller psykiske færdigheder.</p>	<p>§ 75: Loven er udmærket, men kommunerne overholder den ikke, hvorfor vi foreslår, at dette indskærpes. Vi foreslår, en mere ensartet sagsbehandling i alle kommuner, dermed sikres retssikkerheden.</p>

<p style="text-align: center;">Kapitel 15 <i>Dækning af nødvendige merudgifter</i></p> <p>§ 84. Kommunen yder dækning af nødvendige merudgifter ved den daglige livsførelse til personer mellem 18 og 65 år med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne og til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, der efter § 15 a i lov om social pension har opsat udbetalingen af folkepensionen. Det er en betingelse, at merudgiften er en følge af den nedsatte funktionsevne og ikke kan dækkes efter anden lovgivning eller andre bestemmelser i denne lov.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Udmålingen af tilskuddet sker på grundlag af de sandsynliggjorte merudgifter for den enkelte, f. eks. merudgifter til individuel befordring, håndsregninger og fritidsaktiviteter.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Tilskud til nødvendige merudgifter kan ydes, når de skønnede merudgifter udgør mindst 6.000 kr. pr. år, svarende til 500 kr. pr. måned. Tilskuddet beregnes med et basisbeløb på 1.500 kr. pr. måned. Basisbeløbet øges første gang med 500 kr. pr. måned til 2.000 kr. pr. måned, når de skønnede merudgifter overstiger 21.000 kr. pr. år, svarende til 1.750 kr. pr. måned. Herefter øges basisbeløbet med 500 kr. pr. måned, hver gang merudgifterne stiger henholdsvis 6.000 kr. pr. år og 500 kr. pr. måned. Tilskuddet afrundes til nærmeste hele beløb, der er deleligt med 500.</p> <p><i>Stk. 4.</i> Socialministeren fastsætter regler om, hvilke udgifter der kan ydes hjælp til, og betingelserne herfor.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Personer, der modtager førtidspension tilkendt efter de før 1. januar 2003 gældende regler, er ikke berettigede til ydelser efter denne bestemmelse, medmindre de tillige er bevilget personlig hjælpeordning efter § 77.</p>	<p>§ 84: Loven er udmærket, men kommunerne overholder den ikke, hvorfor vi foreslår, at dette indskærpes.</p> <p>Vi foreslår, en mere ensartet sagsbehandling i alle kommuner, dermed sikres retssikkerheden.</p>
<p style="text-align: center;">Hjælpe midler m.v. Kapitel 19 <i>Hjælpe midler, boligindretning og befordring</i> <i>Hjælpe midler</i></p> <p>§ 97. Kommunen yder støtte til hjælpemidler til personer med varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne, når hjælpemidlet</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) i væsentlig grad kan afhjælpe de varige følger af den nedsatte funktionsevne, 2) i væsentlig grad kan lette den daglige tilværelse i hjemmet eller 3) er nødvendigt for, at den pågældende kan udøve et erhverv. <p><i>Stk. 2.</i> Amtskommunen yder støtte til</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) optiske synshjælpe midler og optikunderstøttede synshjælpe midler til personer med en varigt nedsat synsfunktion eller medicinsk-optisk definerede, varige øjenlidelser, 2) arm - og benproteser, 3) høreapparater og 4) særlige informationsteknologiske hjælpemidler og dertil understøttede hjælpemidler. <p><i>Stk. 3.</i> Kommunen eller amtskommunen kan bestemme, at et hjælpemiddel skal leveres af bestemte leverandører. I forbindelse med kommunens eller amtskommunens indgåelse af leverandøraftaler inddrages repræsentanter for brugerne ved udarbejdelse af kravspecifikationerne.</p> <p><i>Stk. 4.</i> For særligt personlige hjælpemidler kan ansøgeren, såfremt den pågældende ønsker at benytte en anden leverandør end den af kommunen eller amtskommunen valgte, vælge selv at indkøbe hjælpemidlet og få udgifterne hertil refunderet, dog højst med et beløb svarende til den pris, kommunen eller amtskommunen kunne have erhvervet hjælpemidlet til hos sin leverandør. Har kommunen eller amtskommunen ikke indgået leverandøraftale, kan ansøgeren vælge leverandør. Ved særligt personlige hjælpemidler forstås kørestole, som forudsætter individuel tilpasning og nødvendigvis må benyttes i hovedparten af dagens timer, ortopædisk fodtøj, arm - og benproteser, støttekorsetter og bandager m.v., parykker, brystproteser, stomihjælpe midler og kroppsårne synshjælpe midler til personer med en varigt nedsat synsfunktion eller medicinskoptisk definerede, varige øjenlidelser. Kørestole, hvortil der er ydet støtte efter denne lov, betragtes som udlån og skal tilbageleveres til kommunen, når brugerne ikke har brug for dem mere.</p> <p><i>Stk. 5.</i> Når en ansøger, der er fyldt 18 år, vælger en anden leverandør end den, som amtskommunen anviser, ydes et tilskud på indtil kr. 5.000 pr. høreapparat, hvis ansøgeren er henvist til høreapparatbehandling af en speciallæge i øre -, næse- og halssygdomme. Tilskuddet omfatter høreprøve, høreapparat, tilpasning, service og garanti og er inkl. moms. Tilskuddet kan ikke udgøre mere end de faktiske udgifter og kan alene ydes til høreapparater, der udleveres fra en godkendt leverandør.</p> <p><i>Stk. 6.</i> Sundhedsministeren fastsætter regler om sikring af kvaliteten af ydelserne hos private høreapparatleverandører, herunder regler om godkendelse af private leverandører og opkrævning af betaling for omkostninger ved udstedelse og vedligeholdelse af godkendelse.</p> <p><i>Stk. 7.</i> Socialministeren kan fastsætte regler om</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) afgrænsningen af de hjælpemidler, hvortil der kan ydes støtte, og adgangen til genanskaffelse, 2) i hvilket omfang modtageren selv betaler en del af udgiften til anskaffelse, reparation og drift af et hjælpemiddel, 3) hvornår støtte til et hjælpemiddel kan ydes som udlån eller udleveres som naturalydelse, 4) hvorvidt der skal gælde særlige betingelser for støtte til visse hjælpemidler, herunder muligheden for udlevering af visse hjælpemidler fra en offentlig institution, 5) hvorvidt visse hjælpemidler kan stilles til rådighed som led i et botilbud og 6) afgrænsningen mellem de hjælpemidler, der ydes af kommunen efter stk. 1, og hjælpemidler, der ydes af amtskommunen efter stk. 2. 	<p>Hjælpe midler</p> <p>§ 97:</p> <p>Tænder og briller skal ligestilles med høreapparater der gratis stilles til rådighed af det offentlige.</p>

<p style="text-align: center;"><i>Støtte til individuel befordring</i></p> <p>§ 103. Kommunen kan yde tilskud til personer, som på grund af varigt nedsat fysisk eller psykisk funktionsevne har behov for befordring med individuelle transportmidler.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Kommunens afgørelser om hjælp efter denne bestemmelse kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.</p>	<p>Individuel befordring: § 103: Vi foreslår kommunerne skal yde denne mulighed og skal vejlede om denne mulighed.. Stk. 2: Vi foreslår, at afgørelser skal kunne ankes, hermed sikres retssikkerheden.</p>
--	---

Anke og klagemuligheder – bør efter vores mening overgå til en social domstol. Se bilag 2.

Forvaltningslov

LOV nr. 571 af 19.12.1985 (Gældende)

Vedr.:

Inhabilitet

Partens aktindsigt

Udsættelse af sagen

Nuværende	Landsforeningens forslag
<p style="text-align: center;">Kapitel 2 <i>Inhabilitet</i></p> <p>§ 3. Den, der virker inden for den offentlige forvaltning, er inhabil i forhold til en bestemt sag, hvis</p> <ul style="list-style-type: none"> • 1) vedkommende selv har en særlig personlig eller økonomisk interesse i sagens udfald eller er eller tidligere i samme sag har været repræsentant for nogen, der har en sådan interesse, • 2) vedkommendes ægtefælle, beslægtede eller besvogrede i op - eller nedstigende linie eller i sidelinien så nær som søskendebørn eller andre nærstående har en særlig personlig eller økonomisk interesse i sagens udfald eller er repræsentant for nogen, der har en sådan interesse, • 3) vedkommende deltager i ledelsen af eller i øvrigt har en nær tilknytning til et selskab, en forening eller en anden privat juridisk person, der har en særlig interesse i sagens udfald, • 4) sagen vedrører klage over eller udøvelse af kontrol- eller tilsynsvirksomhed over for en anden offentlig myndighed, og vedkommende tidligere hos denne myndighed har medvirket ved den afgørelse eller ved gennemførelsen af de foranstaltninger, sagen angår, eller • 5) der i øvrigt foreligger omstændigheder, som er egnede til at vække tvivl om vedkommendes upartiskhed. <p><i>Stk. 2.</i> Inhabilitet foreligger dog ikke, hvis der som følge af interessens karakter eller styrke, sagens karakter eller den pågældendes funktioner i forbindelse med sagsbehandlingen ikke kan antages at være fare for, at afgørelsen i sagen vil kunne blive påvirket af uvedkommende hensyn.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Den, der er inhabil i forhold til en sag, må ikke træffe afgørelse, deltage i afgørelsen eller i øvrigt medvirke ved behandlingen af den pågældende sag.</p>	<p>Inhabilitet –</p> <p>§ 3 stk. 1: Kommunen vil altid have en økonomisk interesse, dermed mulighed for inhabilitet. Se bilag 1.</p>
<p style="text-align: center;">Kapitel 4 <i>Partens aktindsigt</i></p> <p>Retten til aktindsigt</p> <p>§ 9. Den, der er part i en sag, hvori der er eller vil blive truffet afgørelse af en forvaltningsmyndighed, kan forlange at blive gjort bekendt med sagens dokumenter. Begæringen skal angive den sag, hvis dokumenter den pågældende ønsker at blive gjort bekendt med.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Bestemmelser om tavshedspligt for personer, der virker i offentlig tjeneste eller hverv, begrænser ikke pligten til at give aktindsigt efter dette kapitel.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Bestemmelserne i dette kapitel gælder ikke sager om strafferetlig efterforskning af lovovertrædelser, jfr. dog § 18.</p>	<p>Retten til aktindsigt. Forvaltningslovens kapitel 4</p> <p>Ofte mangelfuld. Notatpligt bliver sjældent overholdt. Vi foreslår, at loven indskærpes.</p>

<p>Udsættelse af sagen</p> <p>§ 11. Fremsætter en part under sagens behandling begæring om aktindsigt, og denne begæring efter loven skal imødekommes, udsættes sagens afgørelse, indtil der er givet parten adgang til at gøre sig bekendt med dokumenterne.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Bestemmelsen i stk. 1 gælder dog ikke, hvis udsættelse vil medføre overskridelse af en lovbestemt frist for sagens afgørelse, eller hvis partens interesse i, at sagens afgørelse udsættes, findes at burde vige for væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, der taler imod en sådan udsættelse.</p>	<p>§ 11 stk. 2: medfører udsættelse. Udsættelsesmulighed bør indskræpkes.</p> <p>Partshøring: foretages ofte ikke, hvorfor dette bør indskræpkes.</p>
---	---

Bekendtgørelse af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område.

LBK nr. 72 af 6.2.2004 (Gældende)

Vedr.:

De sociale nævn

Den Sociale Ankestyrelse

Sammensætning

Afgørelser i de enkelte sager

Afgørelser med udvidet votering

Beslutninger om at behandle de sociale nævns afgørelser m.v.

Nuværende	Landsforeningens forslag
<p style="text-align: center;">Kapitel 7 <i>De sociale nævn</i></p> <p>§ 44. Det sociale nævn behandler klager over afgørelser, der er truffet af kommunen og amtskommunen, i det omfang det er fastsat i loven.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Det sociale nævn godkender følgende afgørelser truffet af kommunen eller amtskommunen, hvis afgørelsen er truffet mod den pågældendes vilje:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Afgørelser om alarm- og pejlesystemer efter § 109 a i lov om social service. 2) Afgørelser om tilbageholdelse i boligen efter § 109 c i lov om social service. 3) Afgørelser om anvendelse af beskyttelsesmidler efter § 109 d i lov om social service. <p><i>Stk. 3.</i> Det sociale nævn træffer i et møde afgørelser om optagelse i særlige botilbud uden samtykke efter § 109 e i lov om social service efter indstilling fra kommunen eller amtskommunen.</p>	<p>Kapitel 7 De Sociale Nævn:</p> <p>Det er embedsmænd, der sorterer indkomne sager og afgør om disse skal forelægges nævnet eller om det skal være en formandsafgørelse. Formanden kan overdrage disse sager (ca. 50 %) til embedsmændene, som alene træffer afgørelse.</p> <p>Det strider imod retssikkerheden, at det kan være samme person der sorterer og afgør sagen.</p> <p>Afgørelser i Ankestyrelsen og ved domstolene bliver ofte kun fulgt når det er til gavn for kommunen.</p> <p>Dermed finder vi, at Det Sociale Nævn mere går kommunernes ærinde end at fungere som en uafhængig og retfærdig ankeinstans.</p> <p>Retssikkerheden forsvinder.</p> <p>Vi foreslår, at der nedsættes en total uafhængig social domstol.</p> <p>Hermed vil retssikkerheden blive sikret. Se bilag 1 og 2.</p>

<p style="text-align: center;">Kapitel 9 <i>Den Sociale Ankestyrelse</i></p> <p>§ 50. Den Sociale Ankestyrelse er klageinstans for administrative afgørelser, i det omfang det fastsættes ved lov.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Ankestyrelsens afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.</p> <p style="text-align: center;"><i>Sammensætning</i></p> <p>§ 51. Ankestyrelsens afgørelser træffes af</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) styrelseschefen, vicedirektøren og et antal ankechefer og 2) medlemmer, der udpeges efter § 52. <p><i>Stk. 2.</i> Styrelseschefen, vicedirektøren og ankecheferne skal have bestået juridisk, statsvidenskabelig eller økonomisk eksamen eller anden dermed ligestillet eksamen. Deres ansættelsesområde er alene Ankestyrelsen.</p> <p>§ 52. Socialministeren fastsætter antallet af beskikkede medlemmer og stedfortrædere, der udpeges af socialministeren for 4 år ad gangen efter indstilling fra</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Dansk Arbejdsgiverforening, 2) Landsorganisationen i Danmark, 3) Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd, 4) Amtsrådsforeningen i Danmark, 5) Kommunernes Landsforening, 6) De Samvirkende Invalideorganisationer, 7) Københavns Kommune og 8) Frederiksberg Kommune. <p><i>Stk. 2.</i> Som medlemmer kan ikke udpeges personer,</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) der er fyldt 66 år, 2) der er medlem af et socialt nævn, 3) der tidligere i 2 perioder har været beskikket som medlem af Ankestyrelsen, eller 4) der er ansat inden for den offentlige social- og sundhedsforvaltning eller på institutioner med socialt formål. <p style="text-align: center;"><i>Afgørelser i de enkelte sager</i></p> <p>§ 53. Ankestyrelsen træffer afgørelse i de enkelte sager på et møde, hvori der deltager 2 medlemmer og 1 ankechef, der er formand. Afgørelserne træffes ved almindeligt flertal.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Skønner Ankestyrelsen, at en sag er egnet til at blive afgjort, uden at der afholdes et møde, sender styrelsen indstilling til medlemmerne om, hvad afgørelsen bør gå ud på. Hvis et medlem ikke ønsker at afgøre sagen på dette grundlag, skal sagen behandles på et møde.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Formanden kan beslutte, at ikke anvendelse.</p> <p style="text-align: center;"><i>Afgørelser med udvidet votering</i></p> <p>§ 55. I afgørelser med udvidet votering deltager i mødet 2 medlemmer og 2 ankechefer, hvoraf den ene er formand.</p> <p><i>Stk. 2.</i> Udvidet votering skal benyttes i sager om følgende:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Afgørelser, som er truffet af de sociale nævn, som kan behandles, fordi de har principiel eller generel betydning, jf. § 63. 2) Afgørelser truffet af børn og unge-udvalget, jf. § 62 i lov om social service. 3) Sager om Ankestyrelsens samtykke til eller anmodning om adoption uden forældremyndighedsindehaverens samtykke efter adoptionslovens § 9 og § 10. 4) Sager om tilbageholdelse i boligen efter § 109 c og om optagelse i særlige botilbud uden samtykke efter § 109 e i lov om social service. 5) Afgørelser, der er udsat med henblik på udvidet votering, jf. § 53, stk. 3. 6) Andre sager, som styrelseschefen beslutter, har principiel eller generel betydning. <p><i>Stk. 3.</i> Afgørelsen træffes ved almindeligt flertal. Hvis stemmerne står lige, er formandens stemme afgørende.</p> <p>§ 56. Styrelseschefen kan, når en sag har principiel eller generel betydning, beslutte, at en afgørelse skal træffes i et møde, hvor styrelseschefen eller vicedirektøren er formand, og hvor der i øvrigt deltager 2 medlemmer og 2 ankechefer. På samme måde kan styrelseschefen eller vicedirektøren deltage i møder efter § 54.</p> <p><i>Stk. 2.</i> § 55 stk. 3, finder tilsvarende anvendelse.</p> <p><i>Beslutninger om at behandle det sociale nævns afgørelser og om at genoptage en sag</i> en afgørelse ikke skal have virkning, hvis formanden skønner, at der er tvivl om, at afgørelsen er lovlig. Sagen skal herefter behandles i et møde med udvidet votering, jf. § 55.</p> <p>§ 54. Afgørelser i sager efter lov om dagpenge ved sygdom eller fødsel træffes på et møde, hvori der deltager 3 medlemmer og 2 ankechefer, jf. § 55, stk. 2, nr. 1.</p> <p><i>Stk. 2.</i> De 3 medlemmer skal repræsentere henholdsvis Dansk Arbejdsgiverforening, Landsorganisationen i Danmark og kommunerne.</p> <p><i>Stk. 3.</i> Ved udpegningen af medlemmerne efter stk. 2 finder reglerne om beskikkelsesperioden og tilhørsforhold til det sociale område i § 52, stk. 2, nr. 3 og 4, anvendelse.</p> <p>§ 57. Følgende beslutninger træffes af 1 ankechef:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) Om en afgørelse, som et socialt nævn har truffet, opfylder betingelserne i § 63 for at kunne blive behandlet af Ankestyrelsen. Beslutningen skal være truffet senest 14 dage efter, at Ankestyrelsen har modtaget sagen. 2) Om en tidligere afgjort sag skal genoptages. 	<p>Den Sociale Ankestyrelse, kapitel 9</p> <p>§§ 50 ff.</p> <p>Det er embedsmænd, der sorterer indkomne sager og afgør om disse har almen eller principiel betydning og om de skal forelægges Ankestyrelsen eller om sagen skal afvises. Afgørelser ved domstolene bliver ofte devalueret i praksis ved Ankestyrelsen. Ankestyrelsen er ikke en reel ankeinstans. Retssikkerheden forsvinder. Se bilag 1 og 2.</p>
---	--

Vi mener ikke, der er nogen retssikkerhed. Sagerne er bygget på vurderinger og skøn på grundlag af oplysninger, som kommunerne har besluttet at indhente. Se bilag 1 og 2.

Bilag 1:

Arbejdsevnevurderingsinstitution.

Den påtænkte arbejdsevnevurderingsinstitution tænkes etableret i regionsregi som kompetenceenhed, der samtidig skal være uafhængig af stat og de kommuner, der er i regionen. Institution kan også etableres i privat regi men under regions ansvar.

Institutionen i hver enkelt region skal have en stab af fysioterapeuter, ergoterapeuter, handicapkonsulenter læger psykologer psykiatere osv. Denne institution skal være tilknyttet et hospital. Borgeren skal have status som indlagt patient, således ventetider på undersøgelser og behandling undgås eller nedsættes.

Vi mener, at når en borger har været syg eller på kontanthjælp i mere end 6 måneder, skal kommunen henvise borgeren til udredning på den foreslåede arbejdsevnevurderingsinstitution. Hermed sikres en uafhængig sagsbehandling med kompetente behandlere. Dette vil også styrke retssikkerheden.

Samtidig med denne henvisning, skal der bevilges en ydelse, der svarer til sygedagpenge indtil sagen er endelig afgjort.

I løbet af en periode på 14 dage – 1 måned skal arbejdsevnevurderingsinstitutionen hjælpe borgeren med at nå frem til en konklusion, på hvilket område borgeren har mulighed for at få afprøvet sin resterhvervsevne. Denne afgørelse træffes med behørigt hensyn til borgerens handicap, familie og sociale liv. Til at hjælpe med denne afklaring inddrages relevant fagpersonale.

Dette iværksættes straks i form af en praktikperiode på maksimum 2 uger.

Borgeren skal ved praktikperiodens start have stillet de hjælpemidler til rådighed, der er fundet frem til nødvendigheden af i løbet af arbejdsevnevurderingen.

Arbejdsgiveren skal påtage sig at beskrive resultatet af praktikforløbet inden for 2 uger efter afslutning af praktikperioden.

Borgeren skal også påtage sig, at beskrive praktikperiodens forløb inden for 2 uger efter afslutning af dette.

Det skal fastsættes ved lov, at der maksimalt må iværksættes 3 praktikforløb inden der træffes endelig afgørelse.

Hele forløbet skal ligge til grund for den endelige afgørelse af borgerens fremtidige forsørgelsesgrundlag. Om det er tilbage på arbejdsmarkedet på fuld tid evt. skånehensyn og hjælpemidler, revalidering, fleksjob eller om det er førtidspension.

Afgørelsen fremsendes til den respektive kommune, der inden for 1 måned skal effektuere afgørelsen.

Bilag 2:

SOCIAL DOMSTOL.

For at sikre retssikkerheden, foreslår Landsforeningen for Førtidspensionister, at der bliver etableret en permanent social domstol på Byrets niveau, som første ankeinstans.

Denne sociale domstol skal erstatte de Sociale nævn og Ankestyrelsen.

Landsforeningen for Førtidspensionister foreslår at en social domstol sammensættes af;

En Byretsdommer.

En lægdommer som indstilles af Kommunernes Landsforening.

En lægdommer indstillet af interesseorganisationer på området.

Lægdommerne indstilles til Byretten, som så udpeger mellem de indstillede.

Lægdommerne skal være offentligt ombud.

Det forudsættes at den foreslåede Sociale domstol oprettes i alle de nye retskredse.

Borgeren skal have ret til gratis sagkyndig hjælp ved begge instanser

Anden ankeinstans.

Anden ankeinstans skal være Landsretten, med mulighed for at bruge reglerne om fri proces.

Evt. spørgsmål eller uddybning fås ved henvendelse til:
Carl-Erik Nielsen, Landsformand tlf.; 21723006 eller
carle@nielsen.tdcadsl.dk